

בעזרת השם יהי ברך



ספר

# עצתו אמונה

בריוון פון חיזוק, אָמונה און  
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,  
געשריבן דורך ראש ושיבת תפארת  
התורה ברסלב

אידיש

פרשת בשלח

240

תשפ"ב



צו באקומען וועכענטליך די עצתו אמונה רופט: 718-387-2691



**היכל הקודש ברסלב**  
Heichal Hakodesh Breslev  
181 Huschke Road  
Liberty NY 12747

**היכל הקודש בארא פארק**  
Heichal Hakodesh  
Boro Park  
1011 41 Street  
Brooklyn NY 11219  
1-718-384-1652

**היכל הקודש וויליאמסבורג**  
Heichal Hakodesh  
Williamsburg  
27 Skillman Street  
Brooklyn NY 11205  
1-718-384-1652

**היכל הקודש קרית יואל**  
Heichal Hakodesh  
Kiryas Joel  
8 Premishlan Way.  
Monroe NY 10950  
1-845-243-0563

**היכל הקודש קרית יואל**  
Heichal Hakodesh  
Kiryas Joel  
8 Hayes Ct.  
Monroe NY 10950  
1-845-467-5299

**היכל הקודש מאנסי**  
Heichal Hakodesh  
Monsey  
32 Dolson Road  
Monsey NY 10952  
1-347-733-7551

**היכל הקודש ברסלב**  
**בלומינג גראוו**  
Heichal Hakodesh  
Blooming Grove  
24 Merriewold LN S  
Monroe NY 10950  
1-845-238-0804

**נדפס ע"י קרן הדפסה היכל הקודש**  
181 Huschke Rd. Liberty, NY 12747  
**718-387-2691**

[www.BreslevCenter.com](http://www.BreslevCenter.com)

צו הערן די הערליכע שיעורים  
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

**חיווך פאר די**  
**אידישע שטוב**  
**212-444-9169**

**קול**  
**ברסלב**  
**212-444-9191**

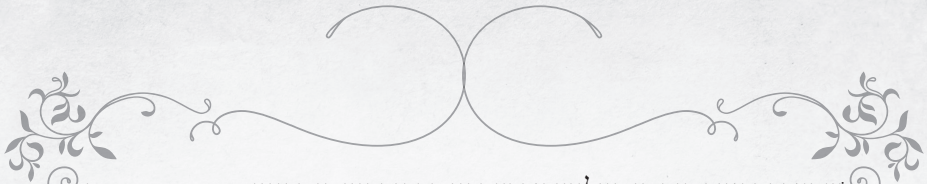
## עֲצַתוֹ אֱמוּנָה

- א. וואס מיינט דער חלום אז מיינע ציינער זענען ארויסגעפאלן?.....
- ב. אז מען קען נישט עסן מילכיגס, איז דאס א געזונט פראבלעם פאר א שידוך? ....
- ג. די טויערן פון הימל זענען דאך אפן, פארן וואס נישט מאכן טייערע חתונות?.....
- ד. דעם רבינ'ס חיזוק האט מיר געהאלפן און געראטעוועט.....
- ה. וועלכע ספרים קענען מיר העלפן באקומען א שטארקע אמונה און בטחון?.....
- ו. ווי אזוי בין איך מחזק מיין ווייב אז קינדער איז א גוטע זאך?.....
- ז. דורך'ן דערמאנען געמען פון צדיקים קען מען טוישן די טבע.....
- ח. קען א מלמד אויך אנקומען צו לערנען שיעורים כסדרן?.....
- ט. ווי אזוי קען איך מאכן מיין מאן זאל גיין דאווענען?.....



## איש אמונות

- א. תיקוני זוהר איז א באד פאר די נשמה.....
- ב. איך בין דער ערגסטער מענטש אויף די וועלט.....
- ג. אכטונג געבן וואס איר לייגט אריין אין בלעטל.....
- ד. ספר "גדרי מועדים", הלכות ומנהגים אויף יום טוב פסח.....
- ה. 'עס איז געווען כדאי די גאנצע התקרבות נאר כדי צו הערן דעם בריוו'.....
- ו. א דאנק פאר'ן בארגן א ספר תורה פאר די בית המדרש.....



שטאַרקט אייך מיט די הייליגע אַרבעט צו מתרגם זיין די בריוון.....ט

ביים רבין איז געווען דרד ארץ א יסוד היסודות.....ט

ווער עס טוט פאר אנדערע אידן, דער פאקומט א ברכה אין זיין צייט.....י

א ברסלב'ער צייטונג האט אביסל נייעס,

און דער עיקר הנדוה, תפילה וידאת שמים.....יא





וואס מיינט דער חלום אז מיינע ציינער זענען  
ארויסגעפאלן?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך בין זייער פארציטערט. איך האב געהאט א חלום אז פון איין סעקונדע אויף די אנדערע זענען רוב פון מיינע ציינער ארויסגעפאלן, איך האב נישט געקענט רעדן געהעריג צוליב די ארויסגעפאלענע ציין און איך בין געווען פון דעם זייער פארשעמט און אויפגערעגט. אין חלום בין איך געלאפן אין שפיטאל מיט א זעקל מיט די ארויסגעפאלענע ציינער, אבער זיי האבן מיר גארנישט געהאלפן.

איך האב בכלל נישט געטראכט בייטאג פון אזא סארט זאך, וואס קען דאס מיינען?  
יישר פח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - ה' פְּרִשְׁת שְׁמוֹת, כ' טבת, שְׁנַת תּשפ"ב לְפָרֵט קָטָן  
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

איך האב ערהאלטן אייער פראגע.

איר דארפט נישט מורא האבן פון דער חלום, אזא מעשה האט פאסירט  
ביים רבי'ן. א איד איז געקומען צום רבי'ן, ער האט זיך גע'חלומ'ט אזא חלום  
וואס איר האט גע'חלומ'ט, אלע ציינער זענען אים ארויסגעפאלן; ער האט  
געזאגט פאר'ן רבי'ן אז ער האט מורא, ווייל ציינער איז מרמז אויף חכמה,  
יעצט ווייזט מען אים פון הימל אז ער גייט פארלירן זיינע חכמות. האט אים

דָּעַר רַבִּי גַעֲזֹאגֶט (חַי מוֹהֲרֵן, סִימָן תנז): "אֲדַרְבֵּהּ הַשְּׁטוֹת שֶׁלָּךְ יִתְבַּטְּל", דַּיִינֵנּוּ שְׁטוּתִים זַעֲנֵעֵן דִּיר אַוּעַקְגַּעפֶּאלֶן, פֿון יַעֲצֵט וועסטוּ מַעַר נִישְׁט הָאָבֶן דִּי נֶאֱרִישֶׁע זֶאכֶן.

אַזוי אויף וועט זיין ביי אײף, פֿון יַעֲצֵט וועט איר מַעַר נִישְׁט הָאָבֶן דִּי אַלֶּע נֶאֱרִישֶׁע מַחֲשָׁבוֹת.

שְׁטאַרקט אײף מיט אַמוֹנָה; ווען אַ מַעֲנִטֶשׁ נַעֲמֵט אַרײַן אײַן זײף דִּי אַמוֹנָה, עַר גְּלײַבֶּט און ווײַסט אַז 'דָּעַר אײַבערֶשְׁטֶער אײַז דָּא, אַלֶּעס אײַז דָּעַר אײַבערֶשְׁטֶער, נָאָר עַר מֵאכֶט אַלֶּעס, נָאָר עַר טוֹט אַלֶּעס; קײַנער קען מיר נִישְׁט הַעֲלֶפֶן און קײַנער קען מיר נִישְׁט שְׁטַעֲרֵן און שְׁלַעַכְטֵס טוֹן' - דָּאס אײַז דִּי בַּעֲסֻטֶע מַעֲדַעֲצײן, דָּאס אײַז דִּי שְׁטַעֲרֶקֶסֶטֶע טַעֲרַעפִּי, דִּי רײַנסטֶע זאַף.

מוֹהֲרָא"ש זַאָגט, הײַנט אײַז אַ וועלט פֿון פֶּסִיכִילֶאָגן, יַעֲדַע מִינוֹט קוּמֵעֵן אַרוֹיס גײַעַ מַעֲטַאָדן, גײַעַ מַהֲלָכִים ווי אַזוי צו הַעֲלֶפֶן מַעֲנִטֶשׁן מיט גײַסִּטִישֶׁע פֶּרַאבֶּלֶעמֵען; דִּי בַּעֲסֻטֶע פֶּסִיכִילֶאָגִיעַ אײַז אַמוֹנָה, אַמוֹנָה אײַז אַ רַפּוּאָה פֶּאַר אַלְצֶדִינג; ווי נָאָר דָּעַר מַעֲנִטֶשׁ חֲזָרֵט: "אײַן עוֹד מִלְּבֹדוֹ", "מֵלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבֹדוֹ" - פֶּאַלט אַנוועק אַלֶּע דִּמְיוֹנוֹת, אַלֶּע פֶּחָדִים און אַלֶּע מַחֲשָׁבוֹת רַעוֹת. וואוּיל אײַז דַּעַם מַעֲנִטֶשׁ וואס חֲזָרֵט אַמוֹנָה, און חֲזָרֵט מיט אַנְדַּעֲרַע אַמוֹנָה; עַס וועט אים גֶאַרְנִישְׁט פֶּעֶלֶן, עַר וועט שְׁפִירֵן דִּי טַעַם פֿון גֵּן עֵדֶן בְּזֶה הַעוֹלָם.

...



אַז מַעֵן קען נִישְׁט עַסֵן מִלְּכִיגֶס, אײַז דָּאס אַ גַּעֲזוֹנֵט פֶּרַאבֶּלֶעם פֶּאַר אַ שִׁדוּךְ?

שְׂאֵלָה:

לְכָבוֹד דָּעַר ראש ישיבה שליט"א,

דָּעַר ראש ישיבה זַאָגט אַלֶּן, ווען עַס קוּמֵט צו שִׁדוּכִים זַאל מַעֵן קוּקֵן אויף גַּעֲזוֹנֵט.

אײַד וויל פֶּרַעַגֵן, אַ מײַדֶּל וואס האט אַ פֶּרַאבֶּלֶעם מיט מִלְּכִיגֶס, אײַז דָּאס אַ

גַּעֲזוֹנֵטִיהײט פֶּרַאבֶּלֶעם אַדַּער נִישְׁט?

יִישָׁר כַּח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וארא, כ"ו טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן  
לקבוד ... נרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.  
גיין.

אז מען עסט נישט מילכיגס, אדער אנדערע עסן - איז דאס נישט קיין  
פראבלעם.

מען דארף זייער אכטונג געבן זיך נישט צו וועלן אין די וועלט אריין;  
מען קוקט אויף געזונט, אויף גוטע מידות און מען טרעפט זיך איינמאל,  
צוויי מאל; מען קוקט אויב איז דא חן און מען פארמאכט די שידוך.  
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...



די טויערן פון הימל זענען דאך אפן, פארוואס נישט מאכן  
טייערע חתונות?

שאַלָה :

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר פח פאר אלע חיווק און עצות וואס איך באקום פון די שיעורים און פון די בריוו  
אין עצתו אמונה.

איך וואונדער מיר, און אויב איר קענט מיר עס ערקלערן וועל איך מיך זייער פרייען.  
איך פארשטיי אז איר שטעלט צו חתונות פאר מענטשן אין אייער קהלה פאר אומזיסט.  
דאס איז א מורא'דיגע חשוב'ע זאך, און עס וואלט געווען געוואלדיג ווען מען קען עס  
איינפירן אויך אין אנדערע לענדער. איך וואונדער זיך אבער איין זאך; מען זאגט אז ווען  
מען מאכט חתונה, עפענען זיך דאן די טויערן פון הימל, און מען זאל נישט שפארן. איז  
ווי שטעלט זיך עס אפ? פארוואס זאל מען נישט מאכן א טייערע חתונה אויב די טויערן  
זענען סיי ווי אפן? איך מיינ אייך נישט חס ושלום אפצופרעגן, אדרבה, איך וואלט אייך  
געוואלט נאכטון, איך בין נאר פשוט אביסל צעמישט.

יישר פח

**תשובה :**

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פֶּרֶשֶׁת בּא, כ"ט טַבַּת, שְׁנַת תּשפ"ב לַפָּרֶט קָטָן  
לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

אִיךָ הָאֵב עֲרֵהֲאֵלְטָן דִּיִּין בְּרִיוּ.

אִיךָ ווייס נישט אויב דו ווילסט חוֹזֵק מאַכן, אָדער דו ביסט טאַקע צעמישט; קען זיין דו האסט נאכנישט חתונה געמאכט קיין קינדער, דו ווייסט נישט בצערן של ישראל, דו ווייסט נישט וואס מענטשן גייען אריבער בעת שמחתם... טייערע משפחות גייען צוגרונד ווען מען הייבט אן חתונה מאכן די קינדער, מען גייט אריין אין שווערע חובות, ביז מען ווערט פשוט קראנק, עס טרעט זיי צו צום געזונט.

א גבאי צדקה דערציילט: אִיךָ נעם צוזאם געלט פאר א צדקה צוועק, אִיךָ גיי אין שולן און אויף ביי שמחות, פאסירט אמאל ביי א חתונה, אִיךָ גיי צום מחותן, און ווי געווענליך איידער אִיךָ בעט די מחותנים געלט, מאך אִיךָ זיכער אז יענער איז טאַקע דער מחותן, פֿרעג אִיךָ דעם מחותן: "אַנטשולדיגט, איר זענט דער בעל שמחה דא?" זאגט מיר יענער: "דו זוכסט דעם בעל שמחה? קום אִיךָ וועל דיר ווייזן ווער עס איז דער בעל שמחה"; אִיךָ האב נאכנישט געוויסט וואס דא גייט פאסירן, אִיךָ האב געטראכט אז מן הסתם האב אִיךָ זיך טועה געווען. אִיךָ גיי מיט אים, ער טראגט מיר ארויס פון זאל, אריין אין אפיס, דארט זיצט דער בעל הבית פונעם זאל; ער ווייזט מיר: "דא האסטו, ער איז דער בעל שמחה"; מיט טרערן אין די אויגן זאגט ער מיר: "דו זוכסט דעם בעל שמחה? אִיךָ בין דער בעל חוב, אִיךָ בין נישט דער בעל שמחה; בעט אים צדקה, ער האט היינט נאכט געמאכט פון די חתונה שווערע טויזנטער דאלער"; דער גבאי צדקה זאגט, ער האט נישט געוויסט וואס צו ענטפערן, ער איז געגאנגען אין די זייט און געוויינט.

די אלע וואס מאַכן חוֹזֵק פון תּלְמִידֵי הַיֵּכַל הַקּוֹדֵשׁ וואס מאַכן חתונה פשוט, מען מאכט די שמחות אין בית המדרש אָדער אין אן אומזיסטיגע



פְּלֹאֲזִי, אֲנִי קִיִּין רַעַשׁ, אֲנִי קִיִּין אִיבְרִיגֶע זאַכן, אַזוי ווי די מְסוּרָה איז; אַזוי ווי אונזערע עֲלֻטֶערן האָבן חֲתוּנָה געהאַט, אַזוי ווי מען האָט זיך געפֿירט אינדער־היים, מען האָט חֲתוּנָה געמאַכט אין שול; די אַלע, אָדער זענען זיי עֲשִׂירִים – זיי ווייסן נישט ווי מענטשן מוטשען זיך ביים מאַכן שְׂמֻחוֹת, אָדער האַלְטֵן זיי נאַכנישט ביי חֲתוּנָה מאַכן די קינדער, אָדער זוכן זיי סתם אַזוי חוֹזֵק צו מאַכן פֿון בְּרֻסְלֵב; אַנדערש וואַלְטֵן זיי נישט חוֹזֵק געמאַכט.

עס האָט נישט צוטון אויב מען האָט געלֶט אָדער נישט; אַז די הימל עפֿנט זיך ביי אַ שְׂמֻחָה און עס קומט שפּע מיינט נישט אַז מען מעג אויסגעבן געלֶט צו באַקומען פֿבֿוד וכדומה. אויסער דעם איז דאָס אַ גרויסע אַחֲרִיּוֹת, אַז די פֿשוּטי עס וואָס האָבן נישט און פֿאַרמאַגן נישט – דאַרפֿן זיך צושטעלן און מאַכן זייערע שְׂמֻחוֹת אויף דעם אָפֿן, די קינדער ווילן די זעלבע שְׂמֻחוֹת ווי די חֲבֵרִים, און אַז מען האָט נישט די געלֶטער האַלט מען זיך אַפּ פֿון מאַכן שידוכים מיט די קינדער, מען לאַזט די קינדער ווערן עֲלֻטֶער. די קינדער פֿאַלן געבעף אין עֲבִירוֹת, זיי גייען אַריבער שרעקליכע פֿיין; קיינער ווייסט נישט וואָס די בַּחוּרִים און מיידלעך גייען אַריבער, זיי ווילן זיין עֲרֻלִיך אָבער זיי פֿאַלן, און ווען מען מאַכט שוין אַ שידוך דאַרף מען באַרגן געלֶט, מען ווערט אַ בעל חובֿ השֵׁם ישְׁמְרֵנוּ.

מוֹהֲרָא"ש זכותו יגן עֲלֵינוּ האָט אַזויפֿיל געשריבן אַז מען זאל נישט אויסגעבן געלֶט ביי שְׂמֻחוֹת פֿאַר נאַרִישֶׁע נישטיגע זאַכן; מוֹהֲרָא"ש זאַגט, ענדערש זאל מען נעמען די געלֶט און געבן פֿאַר די פֿאַרפֿאַלק זיי זאלן קענען לעבן, זיי זאלן זיך קענען שטעלן אויף די פֿיס.

וואויל איז דעם וואָס בשעת אַ שְׂמֻחָה מאַכט מען זיך נישט נאַריש מיט זייטיגע זאַכן, מען דאַנקט און מען לויבט דעם אייבערשטן אַז מען קען חֲתוּנָה מאַכן די קינדער. מען פֿריידט זיך מיט די שְׂמֻחָה, מען מאַכט חֲתוּנָה די קינדער יונגער־הייט, אַזוי ווי די הייליגע חֲכָמִים זאַגן (בְּמוֹת סב): "הַמְדַּרִּיךְ בְּנֵיו וּבְנוֹתָיו בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל", דער וואָס איז מְחַנֵּךְ די זין און טעכטער, "וְהִמְשִׂיאָן סְמוּךְ לְפִרְקָן", און ער מאַכט חֲתוּנָה די קינדער יונגער־הייט, אויף אים זאַגט דער פֿסוק (איוב ה, כד): "וַיַּדְעַתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה".

דְּעַר אֵיבְעַרְשֵׁטֶר זָאל הֶעֱלָפֵן זָאלֶסט הָאבֵן הַצְּלָחָה אִין אֵלֶע עֲנִינִים.

...



**דְּעַם רְבִינ'ס חִיזוּק הָאט מִיר גֵּעְהָאָלָפֵן און גַּעֲרָאָטְעוּעֶט**

**שְׂאָלָה :**

לְכַבּוּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אִיד זײַן דָּא אִין אַ שְׁפִיטָאל מיט מײַן ווייב, און אִיד שְׁפִיר אַז אִיד מוז שױן יַעֲצֵט נְעַמֶּען די פֿענע אִין די הענט זײַך צו באַדאַנקען פֿאַר'ן רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א.  
אִידער אִיד שְׁרײַב מײַנע ווערטער וויל אִיד קוֹדֶם אַרױסגַעבֵן מײַנע רגִשֵׁי הַלֵב וואס לִיגן שױן לֵאנָג בײַ מִיר אַנגעלײגט אױפֿ'ן האַרצֵן, אִיד הָאב שױן עֲטְלִיכֶע מָאל גֶענוּמֶען די פֿענע אִין מײַן האַנט און לֹא אַסְתִּיעָא מִלְתָּא.

עֲרֻשְׁטֵנ'ס דאַנק אִיד דְּעַם בַּאשְׁפַּעֶר אַז אִיד הָאב די זְכַל' זײַך צו לְעֶרנֶען אַבִּיסָל פֿון רְבִי'ן, פֿון די עֲצוֹת און הַנְּהַגוֹת, נְעַמֶּען די יְסוּדוֹת פֿאַר'ן לְעֶבֶן און שְׁטײַגן אִין עֲבֹדַת הַשֵּׁם. סְפֻעֲצִיעֵל וויל אִיד דאַנקען פֿאַר'ן גוֹטן שְׁלִיחַ - דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א; אִיד לְעֵב פֿון די שִׁיעוּרִים, מײַן לְעֶבֶן הָאט באַקוּמֶען אַ תְּכֵלִית, עַס הָאט מִיר גֶעטױשֶׁט מײַן לְעֶבֶן - בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, אִין עֲנִינֵי קְדוּשָׁה און אַזױ ווייטער אױף די טַעגְלִיכֶע לְעֶבְנ'ס שְׁטײַגער, תּוֹרָה, תְּפִלָּה, שְׁלוֹם בֵּית, תְּשׁוּבָה, מַעֲבִיר סְדֵרָה זײַן, מַקְפִּיד זײַן אױף מִנְזֵן, הַפְּרַת הַטוֹב, רַעֲדָן שײַן און אִידִל, מִידוֹת טוֹבוֹת, אַ רִיכְטִיגֶע בְּלִיק אױף די קִינדער סײַ די אִיגענע און סײַ פֿרַעמְדֶע; עַס אִיז נִישְׁט אַ די פֿאַסִיגֶע ווערטער צו דאַנקען דְּעַם אֵיבְעַרְשֵׁטֶן און זײַן שְׁלִיחַ אױף דְּעַם אֵלֶעס.

אױף וויל אִיד אַבִּיסָל אַרױסגַעבֵן, אִין קוֹרצֵן, אַ קלײַן חֶלֶק פֿון מײַנע הַרְגָשִׁים פֿון מײַן זײַן דְּעַם פֿאַראַנגענעם רֵאשׁ הַשָּׁנָה צום עֲרֻשְׁטֵן מָאל אִין אומאן. טײַנט וועלן זײַך עֲנִידֵן און בְּלֶעטֶער וועט נִישְׁט זײַן גֶענוג צו קענען אַרױסגַעבֵן וואס אִיד הָאב גֶעשְׁפִּירט און מִטְּעֵהאַלְטֵן אִין די קוֹרצֶע צוויי אִין זײַעֲצִיג שְׁעוֹת וואס אִיד בֵּין דָּאַרט גְּעווען, אַנגֶעהױבֵן מיט די אױפֿגעמֶען פֿון די חֲבָרִים פֿון הַיְכַל הַקּוֹדֶשׁ, אִיד הָאב קײנעם כְּמַעַט נִישְׁט גֶעקענט און מֶען הָאט מִיר אױפֿגענומֶען מיט אַזאַ גוֹטֶע גַעפִּיל, כְּאִילוּ מֶען אִיז שױן חֲבָרִים יֶאָרן לֵאנָג, דְּעֶרנֶאָךְ די סְלִיחוֹת עֲרַב רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דָּאס דאַווענען עֲרַב רֵאשׁ הַשָּׁנָה, די שִׁיעוּרִים,

אזא דערהויבנקייט, שוין אפגערעדט פון די תפילות ראש השנה אליין, די התעוררות און די ווארעמקייט, די נאנטשאפט צום אייבערשטן, אזי! א שאד אז עס האט זיך געענדיגט, אזא אנגענעמקייט ביי די סעודות ראש השנה, ווער רעדט נאך פון די שיעורים ראש השנה פארנאכטס, פערל ווערטער האבן זיך געגאסן, עס איז געווען כמים קרים על נפש עיפה, צו האבן די ריכטיגע בליק אין יום טוב און אין לעבן, הלואי הלואי זאל איך זוכה זיין נאכאמאל איבער א יאר.

וואס איז בכלל מעגליך צו שרייבן אויף די פתיחות הלב און הרהורי תשובה וואס איך האב באקומען ביים ציון און ביי די התבודדות שפעטער. א שטארקע חיזוק איז מיר געווען די הכנה וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט פאר'ן ארויפגיין צום ציון פארטאגס, אז עס איז גענוג צו זאגן די צען קאפיטלעך תהלים, די תיקון הכללי, ווייל ווען נישט וואלט איך שטארק צעבראכן גענווארן, און מיט די ווערטער האב איך זיך געקענט שטארקן.

אפשר איז נישט שיין פון מיר אז איך האב נישט געשריבן ביז יעצט, אבער עס איז בעסער שפעט ווי קיינמאל, דעריבער וויל איך יעצט אפגעבן א ישר כח אויף אלעס וואס דער ראש ישיבה שליט"א טוט, אויף אלע שיעורים און בריוון, וואס פון דעם נעם איך א שטיק חיות.

נאך איין נקודה וויל איך צולייגן, אז איך האב א מתנה פון הימל אז מיין ווייב שטייט מיט מיר מיט אלע שמועסן און זי הערט אויך צו די שיעורים, אזוי אז מיר זענען זיך מחזק צוזאמען.

און יעצט צו די נקודה וואס איך וויל שרייבן, היינט נאכמיטאג האט מיין ווייב מיר געקלונגען אז עס האט זיך געמאכט אן ערנסטע פראבלעם און מען מוז שוין אפלאזן אלעס און אריינפארן אין שפיטאל. יישר כח אייבערשטער אויף די כחות הנפש וואס ווערט אריינגעגאסן אין מיר פסדר, וואס א דאנק דעם האב איך זיך נישט פארלוירן, נאר די ערשטע זאך געדאנקט דעם אייבערשטן אויף ביז אהער און געבעטן אויף ווייטער, אודאי האבן מיר געוויינט צום באשעפער אז אלעס זאל זיין כשורה אבער מיר האבן געפילט אז איינער טראגט אונז און מיר זענען נישט אליין. נישט צופיל צייט האט גענומען און נאך א בדיקה האט מען געזען אז עס איז דערנאך און זי האט פארלוירן.

איך בין געווען זיכער אז איך גיי דארפן טרייסטן מיין ווייב, און איך האב נישט

גְּעוּוּאֹסֶט מִיט וואס אַנצוהויבן, לַמַּעֲשֵׂה הָאֵב אִיךְ גְּעִרְעֵדֶט מִיט אַיִנע פֿון די גַּעהִלְפֵן אִין שְׁפִיטאַל, ווען מײן ווייב איז נאך געווען אין צימער, און אִיךְ פֿרעג איר ווי אזוי מײן ווייב האט עס אַנגענומען, ענטפֿערט זי מיר: "זי איז זייער שטאַרק, זי האט עס אַנגענומען זייער רואיג", און זי האט צוגעלייגט אז נישט אַסאך אַזעלכע וואס זאלן זיין אזוי שטאַרק.

שְׁפֵטער, ווען אִיךְ האב געטראפֿן מײן ווייב, זאגט זי מיר די ערשטע זאך נאכ'ן דערצײלן די נישט גוטע בשורה: "די ערשטע זאך האב אִיךְ געזאגט מ'זמור לתודה". יישר כח אייבערשטער, אִיךְ בין גאר געווארן מחוזק, אזא רואיגקייט נאכ'ן זיך פֿלאגן שווער פאר עטליכע חדשים, און דאס מאל איז עס געווען ספּעציעל שווער. מײן מ'ח איז נישט מסוגל צו אויפכאפֿן די גאַנצע הל'וד יל'ד, פון וואו מען האט אַזעלכע כחות הנפש; נאר די כח פון רבי'ן, נאר די שיעורים פון ראש ישיבה - וואס ברענגט אריין אמונה, שמחה און הודאָה.

אִיךְ מײן אז יעדע ווארט מער - איז איבריג.

דער באשעפער זאל העלפֿן מען זאל זיך קענען שטאַרקן אויף אלע שוועריקייטן און דער ראש ישיבה זאל ווייטער קענען איבערגעבן די תורת אמת פאר די קומענדיגע דור. אִיךְ בעט איבער אויב עס איז נישט געשריבן קלאר, אִיךְ האב עס געשריבן דא אין שפיטאל, אן קיין סאך ישוב הדעת.

יישר כח

**תשובה:**

בְּעִזְרַת ה' יִתְּכֶרֶךְ - יום א' פְּרִשְׁת בא, כ"ט טבת, שְׁנַת תּשפ"ב לַפְּרִט קָטָן  
לְכָבוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

אִיךְ האב עֶרְהַאָלְטֵן דײַן בְּרִיוּ.

אִיךְ פֿרײ זיך זייער צו הערן פון דיר דיינע הרגשים פון דעם פארגאנגענעם ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן; מען קען נישט מסביר זיין וואס דאס איז ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן פאר איינעם וואס האט דאס נאכנישט טועם געווען, פון איין זייט - די התעוררות לתשובה, און פון די אנדערע זייט - א שטאַרקע שְׁמִחָה.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו קומען צום רבי'ן קיין אוימאן אויף

ראש השנה; ער וועט אלעס פאררעכטן און זוכה זיין צו א שטארקע אמונה. דער רבי געבט א קלארע אמונה, מען שפירט זיך שטענדיג ארומגענומען מיטן אייבערשטן, מען האט נישט מורא פון קיינעם, מען ווערט נישט פארלוירן ווען זאכן גייען אנדערש ווי מען וויל, ווייל מען ווייסט אז דער אייבערשטער מאכט אלעס און טוט אלעס נאר עס זאל זיין גוט, אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב, סימן ח): "וְצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מֵאֵד מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂיִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְמִנְהִיג אֲמִתִּי, כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְאַמוּנָה אֲמִתִּית בְּשִׁלְמוֹת", מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו טרעפן אן אמת'ער צדיק וואס קען צוברענגען צו האבן א ריינע קלארע אמונה, "כָּל הַמִּתְקַרְבִּים לְמִנְהִיג אֲמִתִּי, זֹכִינ׳ן לְאַמוּנָה יְשָׁרָה דְקִדְשָׁה", ווייל אלע וואס זענען מקורב צו אן אמת'ן צדיק, זענען זוכה צו האבן א קלארע אמונה.

זיי זיך מחזק אינאיינעם מיט דיין ווייב, דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן; וועט איר זען גרויסע ניסים אין לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...



## וועלכע ספרים קענען מיר העלפן באקומען א שטארקע אמונה און בטחון?

שאַלָּה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

צום ערשט וויל איך זיך באדאנקען פאר אייער מורא'דיגע אויסגאבע 'עצתו אמונה'; מיר ליינען עס יעדן שבת, און מיר זענען אזויפיל קונא דערפון. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט ווייטער קענען פארשפרייטן ריכטיגע אידישקייט און אמונה, מיט הרחבת הדעת, געזונט און אלעס גוטס.

איך האב א פראבלעם וואס מוטשעט מיך שוין א שטיק צייט, און איך האף אז איר וועט זיין די ריכטיגע שליח מיר צו העלפן.

איך האב ברוך השם א געטרייער ערליכער מאן מיט ליכטיגע קינדער, און נאך

אסאך גוטע זאכן פון אונזער זיסער טאטע אין הימל, די זאך איז אַבער אז מיר זענען אריבער זייער שווערע צייטן די לעצטע פאר יאר, מיט זייער א קראנקע קינד, ווי אויך האבן מיר אסאך מיטגעמאכט מיט די שטאטישע איינגעשטעלטע, און אויך להבדיל פון אידישע 'מצוה' אידן, וואס האבן געזוכט צו מאכן א חורבן פון אונזער שטוב.

ברוך השם אונזער קינד איז שוין געזונט, מיט גרויסע חסדי השם, און פאר יענע חברה איז נישט געלונגען צו מאכן די שאדן וואס זיי האב אזוי געוואלט מאכן. אזוי ווי איד האב געזאגט, איד האב אזויפיל צו דאנקען! למעשה אבער איז דאס אלעס נאר במחשבה, איד ווייס אז אונזער טייערע טאטע זוכט נאר אונזער גוטס און טוט נאר גוטס, אבער ווען עס קומט צו שפירן די שמחה אמת'דיג אין הארץ, ארבעט עס שוין נישט.

איד בין זייער אויפגערגנט אויף די שלעכטע געבעכדיגע חברה, כאטש איד ווייס אז זיי זענען למעשה נאר געווען א שטעקן פון באשעפער, און אויך בין איד זייער דערשראקן אז איד וועל נאכאמאל אריינפאלן אין זייער געז. די זארג און שרעק שטערן מיר זייער שטארק, און טרעטן מיר ממש צו צום לעבן. חוץ פון דעם קען איד אסאך מאל ווערן איבערגענומען פון געפילן, פון טרויער, אויף די אומגעהויערע שוועריגקייטן וואס מיר זענען דורך, און פון כעס אויף געוויסע מענטשן, און עס איז מיר שווער זיך ארויסצווען דערפון.

וואס איד וואלט געוואלט פון אייד איז בעיקר אן עצה וועגן וועלכע ספר אדער אינהאלטסרייכער בוך, וואס איד קען לערנען אדער ליינען כדי צוצוקומען צו אמת'ע טיפע אמונה און רואיגקייט, אמת'דיג שפירן אז אלעס קומט פון באשעפער און איז פאר אונזער טובה. איד זאל קענען צוקומען צו א מדריגה פון זיך שרעקן נאר פון באשעפער און נישט פון קיין שום מענטש, און אפשר זאל איד אפילו קענען שוין ענדליך אינגאנצן מוחל זיין יענע חברה, א זאך וואס איז מיר נאך זייער שווער. איד ווארט נאך אויך זיי זאלן מיר בעטן מחילה, אבער איד גלייב נישט עס וועט אמאל געשען. איד האב שוין געזוכט אפאר מאל אין לייברערי עפעס פאסיג, אבער עס געלונגט מיר נישט. דער ספר זאל זיין אין אידיש אדער ענגליש, ביטע.

א גרויסן יישר בַּח פֿאַר אַלעס

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בא, כ"ט טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן

מרת ... תח'י

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

די בעסטע ספרים צו שטארקן די אמונה און בטחון זענען דעם רבינ'ס

ספרים.

עס זענען דא נאך ספרים וואס זענען געשטעלט אויף אמונה און בטחון פון צדיקים פון די פריערדיגע דורות, דאך האבן דעם רבינ'ס ספרים א ספעציעלן כח; סיי מען שפירט ווי דער ספר איז געשריבן ספעציעל פאר זיך, יעדער איינער שפירט זיך ווי מען רעדט צו אים, און סיי דער ספר לעבט, די בריוון לעבן, עס איז אויף למעשה, עס טוישט דעם מענטש. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שנח): "מיט יעדע שיחה וואס איך שמועס מיט ענק קען מען זיין אן ערליכער איד, און נישט סתם אן ערליכער איד נאר אן ערליכע איד אזוי ווי איך מיין אן ערליכער איד"; רבי נתן זאגט (שם): "וגם אפלו עכשוו כש'לומדין דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לזרכי ה' באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בזה הספר, ובשאר ספריו הקדושים", דעם רבינ'ס ספרים פארמאגן א מורא'דיגן כח צו מעורר זיין א מענטש צו דינען דעם אייבערשטן, אין יעדע שמועס פון רבי'ן ליגן געוואלדיגע עצות און הדרכה פאר'ן לעבן.

בפרט אז מיר האבן זוכה געווען אין אונזער דור, מוהרא"ש האט גענומען דעם רבינ'ס ספרים און דאס אראפגעברענגט פאר אונזערע מחות, אז מיר זאלן דאס פארשטיין, מיר זאלן האבן א געפיל אין דעם; אזוי ווי א מלמד נעמט שווערע טיפע גמרות און איז דאס מסביר מיט גרינגע ווערטער אז אפילו קליינע קינדער מיט שוואכע מחות זאלן האבן אן השגה אין דעם, דאס האט מוהרא"ש זכותו יגן עלינו געטון מיט דעם רבינ'ס ספרים; ווען מען לערנט די בריוו פון ספר הקדוש אשר בנחל, און די קונטרסים - באקומט

מֵעַן אַ שְׂטָאָרְקֶע אֲמוּנָה, מֵעַן וְוֵעֵרְט צוּגְעֵקְלֶעבְט צוּם אַיִבֶּעֶרְשְׁטֵן.  
איר זענט אריבער שווערע ביטערע צייטן אין לעבן, פארלירט זיך נישט,  
פארלירט נישט די אמונה; טראכט נישט קיין איין מינוט 'דער איז שולדיג',  
'ענער איז שולדיג'; לייגט זיך אריין אין אמונה. ווען א מענטש נעמט אריין  
אין זיך די אמונה, ער חזר'ט צו זיך: 'קיינער קען מיר גארנישט טון'; ער  
זינגט נגוני אמונה: "דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער איז  
דארט, דער אייבערשטער געפונט זיך אין יעדע ארט; דומם, צומח, חי,  
מדבר - אלעס איז ער, אלעס איז דער אייבערשטער" - דאס מאכט מען זאל  
זיין רואיג און צופרידן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...



**ווי אזוי בין איך מחזק מיין ווייב אז קינדער איז א גוטע  
זאך?**

**שאלה:**

לְכַבֹּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

מיר האבן ברוך השם א געזונט ליכטיג קינד, ער וואקסט שוין אויף גרויס ברוך השם,  
אבער מיין ווייב האט נישט קיין חשק צו נאך קינדער, זי האט מורא צו האבן נאך קינדער;  
ווי אזוי קען איך איר שטארקן און מחזק זיין אז עס איז גוט צו האבן נאך קינדער? און אויב  
ווייל זי נישט, דארף איך איר איבערלאזן?

יישר פח פאר אלע חיזוק וואס איך באקום ביי די דרשות.

יישר פח

**תשובה:**

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרֻשַׁת בֵּא, כ"ט טַבַּת, שְׁנַת תּשפ"ב לְפָרֵט קָטָן

לְכַבֹּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס איז נישט א זאך וואס מען קען ענטפערן בכלליות, דאס דארפסטו



רעדן אינאיינעם מיט דיין ווייב מיט א גרויסן רב, אן ערליכער רב. עס ווענדט זיך אין איר געזונט, סיי פיזיש און סיי גייסטיש; אמאל איז דער גוף שוואך און אמאל איז די נפש אפגעשוואכט, די מח מחשבה דארף ווען.

מאך פרייליך דיין ווייב און זיי איר מכבד - וועט זי ווערן אויסגעהיילט פון אלע פראבלעמען; דער מאן דארף זיין איר טערעפיסט, דער מאן קען אויסהיילן בעסער פון אלעמען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...



דורכ'ן דערמאנען נעמען פון צדיקים קען מען טוישן די

טבע

שאַלָה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן יישר כח אז מיר האבן וועמען צו פֿרעגן.

מיר ווארטן ברוך השם אויף א שמחה, און מיין ווייב וויל וויסן אזוי ווי יעצט איז סוף פון די גוי'שע יאר, און יעצט איז דא צו קויפן זאכן און קליידער פאר ביליגער, אויב מען זאל איינקויפן פון פאראויס?

אויף האבן מיר געוואלט וויסן וואס מען טוט עפעס סגולות אז אלעס זאל גיין בשורה אויפ'ן בעסטן פארנעם?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בא, כ"ט טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש זאגט מען זאל נישט קויפן פון פאראויס וועגן עין הרע.

אויף די צווייטע פראגע, וואס מען טוט וכו'; מוהרא"ש זאגט מען זאל

זַאגֵן נַעֲמָעֵן פּוֹן צְדִיקִים, דָּאס איז אַ סְגוּלָה פֿאַר אַ גְּרִינְגֶע לִידָה. דְּעַר רַבִּי זַאגט (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק, חֵלֶק ב' סִימָן כ): "עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִים לְהֵבִיא שְׁנוּי בַּמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוּמַר לְשָׁנוֹת הַטֵּבֵעַ", דוּרְכֵן דְּעַרמאַנען נַעֲמָעֵן פּוֹן צְדִיקִים קֶען מַעַן טוֹישֵׁן דִּי טֵבֵעַ, און נֶאכְדַעַם זַאל מַעַן בַּעֲטָן אַ תּפִּלָּה:

"יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ עֵס זַאל זַיִן דִּי ווִילֵן פּוֹן דִּיר טאַטע אין הַימָל, בְּזִכּוֹת וואס אִיךָ הָאב גַעזאַגט דִּי נַעֲמָעֵן פּוֹן דִּי צְדִיקִים וואס הָאבן זיך זַייער גאַנץ לַעבֵן מוֹסֵר נֶפֶשׁ גַעווען פֿאַר דִינעט וועגן, בְּזִכּוֹת זַייער תּוֹרָה, זַייער עַרְלִיכְקִיט - הַעֲלֶה מִיר אִיךָ זַאל גַעבוֹיֵרן גְּרִינְגֶעֲרֵהִיט אַ גַעזוֹנֵט קִינֵד, אַלעס זַאל אַרִיבֶערֶגִיין גְּרִינֵג. אִיךָ בַעַט דִּיר הַיִּלְיָגֶער בַּאשְׁעֶפֶּער, נַעַם אַוועק פּוֹן מִיר שְׁלַעכְטע אויגן, קִינֶער זַאל נִישַׁט מאַכן קִיין עֵין הָרַע, נִישַׁט אויף מִיר און נִישַׁט אויף מִינַע קִינֶדער, הַעֲלֶה מִיר אִיךָ זַאל הָאבן עַרְלִיכֶע קִינֶדער, הַיִּלְיָגֶע קִינֶדער, קִינֶדער וואס וועלן נֶאר טון דִיין ווִילֵן, יְהִיו לְרְצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ, יִי צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.

דְּעַר אַיִבֶערֶשְׁטֶער זַאל הַעֲלֶפֶן זַאלֶסט הָאבן הַצְּלַחָה אין אַלֶע עֲנִינִים.

...



קען אַ מְלַמֵּד אויף אַנְקוּמַעַן צו לַעֲרַנֶען שִׁיעוּרִים כִּסְדָּרָן?

שאַלָה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישֵׁר כַּח פֿאַר דִּי שִׁינַע עֲצוֹת וואס איז מִיין לַעבֵן. דַעַם פֿאַרגאַנגענעם מוֹצַאי שְׁבַת הָאב אִיךָ גַעלַעֲרַנט בְּעַרְךָ זִיבַעֲצִיג פְּרָקִים מְשִׁנּוֹת, אויף הָאב אִיךָ גַעלַעֲרַנט אִיין טאַג דִּי וואָד פֿערַצן בְּלֵאט גְּמֵרָא; אִיךָ הָאב זיך מַחִיָה גַעווען.

אִיךָ בֵּין אָבֶער אַ מְלַמֵּד, און אִיךָ הָאב גַעזַען אַ בְּרִיוּ וואס דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הָאט גַעשְׂרִיבֵן פֿאַר אַ מְלַמֵּד [דְּעַר בְּרִיוּ איז בִּיגֶעֲלִיגט צום סוף פּוֹן דַעַם בְּרִיוּ], "לִיג אַוועק אַלעס, לֵאז אַפּ דִינַע שִׁיעוּרִים, יַעֲצֵט נַעַם מְלוּמְדוֹת פֿאַר דִיין עֲבוּדַת הַשֵּׁם". ווִיל אִיךָ פֿרַעגן אויב אִיךָ זַאל טאַקע אַפְּלֵאזן מִינַע שִׁיעוּרִים כִּסְדָּרָן, אַדְּעַר אויב עַס שְׁטַעֲרַט

נישט די מלומדות איז עס נישט קיין פראבלעם?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בא, כ"ט טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן  
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

מען קען טון ביידע, עס איז דא צייט פאר אלעס; אז מען היט די צייט,  
מען לעבט מיט א סדר - קען מען אַנקומען זייער אסאך. דער רבי זאגט (לקוטי  
מוה"ר"ן חלק ב', סימן נה): "רוח העולם הזה אין לשער", מען קען זיך נישט  
פארשטעלן וואס מען קען אלץ פארדינען בזה העולם.

שטארק זיך מיט די הייליגע ארבעט פון מלמדות. חכמינו זכרונם  
לברכה זאגן (בבא בתרא ח:): אויפ'ן פסוק (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים פכוכבים  
לעולם ועד - אלו מלמדי תינוקות", א מלמד וואס לערנט תורה מיט אידישע  
קינדער איז צוגעגליכן צו די שטערנס פון די וועלט, אזוי ווי עס איז נישט  
מעגליך אפצוציילן די שטערנס פון די וועלט - אזוי קען מען נישט אפצייילן  
די גרויסע זכותים וואס א מלמד האט.

ווען עס קומט צו טון פאר די קינדער, אפגערעדט די צייט פון חדר, די  
צייט וואס מען דארף זיין מיט די קינדער - דעמאלט איז זיכער אז מען דארף  
אלעס לייגן אין דער זייט און נאר זיין פארנומען מיט די קינדער. אזוי אויף  
זייטיגע צייטן, אויב איז דא, דעמאלט צו טון פאר די קינדער; מען קען זיך  
אנגרייטן די לימודים פאר די קומענדיגע טעג, אדער מאכן אינטערעסאנטע  
פראגראמען וכו' וכו', - דעמאלט זאלסטו אלעס לייגן אין דער זייט, דאס  
מיין איך אינעם בריוו: "לייג אנועק אלעס, לאז אפ דינע שיעורים, יעצט  
נעם מלומדות פאר זיין עבודת השם", און אין די איבריגע צייט - דעמאלט  
קען מען לערנען שיעורים כסדרן.

איך בין אמאל געווען ביי מוהרא"ש זכותו יגן עלינו מיט נאך איינעם,  
יענער האט געפעטן מוהרא"ש זאל מיר הייסן אויפהערן לערנען מיינע

שִׁיעוּרִים, יַעֲנֶה הָאֵת גְּעוּזָאגְט בְּפָנָי: "מוֹהֲרָא"ש זָאל זָאגֶן פֿאַר יוֹאֵל זָאל נֶאָר מְחִזֵּק זַיִן בְּחוּרִים, יוֹאֵל טָאַר נִישְׁט לְעֶרְנֶען, זַיִן לְעֶרְנֶען אִיז אַן עֲבִירָה, עֲנֹדֶרְשׁ זָאל עַר רַעֲדֵן מִיט נֶאָךְ אַ בְּחוּר און נֶאָךְ אַ בְּחוּר"; דִּי מַעֲשֵׂה אִיז גְּעוּוֹען אַז אִיךְ הָאַב דַּעמאַלְט גְּעלְעֶרְנְט זַייעַר אַסאַךְ, און דַּער אִינגערמאַן גַּרוֹ יֵאִיר הָאֵט מִיר כֶּסֶדֶר גְּעוּזָאגְט אַז אִיךְ טָאַר נִישְׁט לְעֶרְנֶען, אִיךְ דַּאַרף נֶאָר רַעֲדֵן מִיט בְּחוּרִים, זַי מְחִזֵּק זַיִן, און אִיךְ הָאַב אִים גְּעוּזָאגְט: "אִיךְ פֿאַרשְׁטִי אַז אִיךְ דַּאַרף אִיךְ לְעֶרְנֶען; אויב מוֹהֲרָא"ש וועט מִיר זָאגֶן אַנְדֶּרְשׁ - וועל אִיךְ פֿאַלְגֶן"; מוֹהֲרָא"ש קוקט אויף אונז און זָאגְט אונז מִיט אַ שְׁמִיכָל: "עס אִיז דָא צַיט פֿאַר בֵּידֶע, עס אִיז דָא צַיט צו מְחִזֵּק זַיִן בְּחוּרִים, און צַיט פֿאַר לְעֶרְנֶען תּוֹרָה".

דַּער אַיבערשְׁטער זָאל העלפֿן זָאלֶסט הָאַבֶּן הַצְּלָחָה אִין אַלע עֲנִינִים.

...

יְדַעַר בְּרִיוֹ צו וועלכֶּע דִּי אויבְּנֶדֶרמאַנטע שְׂאַלָה בַּאַצִּיט זִיךְ:

**מאַךְ יַעֲדֵן קִינְד פֿאַר אַ העלד, הָאַב לִיב יַעֲדֵן קִינְד**

בְּעִזְרַת ה' תִּבְרַךְ - ד' פְּרִשְׁת מִקֶּץ, כ"ח כֶּסֶלִיו, ד' דְּחַנוּכָּה, שְׁנַת תּשפ"ב לַפ"ק לְכַבּוּד מִיִּין טַייעֶרער לִיבֶער ... גַּרוֹ יֵאִיר מְלַמֵּד בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ בְּרַסְלָב, לִיבֶערטִי

ווער נִישְׁט פֿאַרלוירן פון קִיין שום זאַך. געדענק דִינע קִינְדֶּרִישֶׁע יֶאַרן, געדענק וואס מוֹהֲרָא"ש לְעֶרְנֶט אונז; אַז קִינְדֶּער זענען קִינְדֶּער, קִינְדֶּער זענען ווילד, קִינְדֶּער ווילן נִישְׁט לְעֶרְנֶען, קִינְדֶּער ווילן נֶאָר שְׁפִילֶן, און אונזער אַרְבֶּעט אִיז זַי צו מאַכן לְעֶרְנֶען, אונזער אַרְבֶּעט אִיז זַי צו מאַכן פֿאַלְגֶן.

ווער נִישְׁט דַּערשְׂרַאַקן ווען אַ טאַטע זָאגְט דִיר אַז דִּי קִינְדֶּער זָאגֶן: "דִּי יֵאִיר הָאַבֶּן מִיר נִישְׁט מוֹרָא, וויל דַּער רַבִּי אִיז נִישְׁט שְׁטֶרַענג, דַּער רַבִּי שְׂלָאגְט נִישְׁט, דַּער רַבִּי טויט גַּאַרְנִישְׁט"; ווער נִישְׁט אויסער זִיךְ פון וואס דִּי קִינְדֶּער זָאגֶן, און זִיכֶער נִישְׁט וואס עֲלֹטֶערן זָאגֶן דִיר.

ווען עֲלֹטֶערן רופֿן דִיך מִיט טענות - זָאלֶסטו אויסהֶערן וואס זַי זָאגֶן;

הער פון זיי אינפארמאציע, הָער צו יעדעס ווארט, און נאכדעם זאלסטו טון וואס דו האסט צו טון; זאלסט נעמען די לימודים וואס דו האסט געלערנט אין ישיבה, די לימודים פון מוהרא"ש און מיט אסאך סבלנות און ליבשאפט ווייטער זיי מחנך זיין.

איך בין יעצט ארויסגעקומען אין שטעטל. יעצט איז אינמיטן נאכט, איך שרייב דיר יעצט נאכן פארן א לאנגע וועג; איך האף מארגן צו מאכן א באזוך ביי דיר אין פתח, דיר מחזק זיין.

בנוגע דעם קינד היילד ... גרו יאיר וואס דו זאגסט אז ער איז דיר נישט גורס, ער איז קאלט, טרוקן וכו' וכו'; וויל איך דיר פֿרעגן, וואס וואלסטו געטון ווען ער איז דיין זון? וואס וואלסטו געטון ווען ער איז דיין ברודער? חס ושלום זאגן אויף א אידיש קינד ער איז א קאלטער, א טרוקענער וכו' וכו', די אלע נעמען; דו רעדסט אזוי ווי די פלשתיים וואס האבן פארשטאפט אלע ברונעמס וואס די הייליגע אבות האבן געגראבן, אונזער עבודה איז צו גראבן ביי יעדן איד און טרעפן א ברונעם וואסער, מים חיים; נישט פארשטאפן חס ושלום.

אז א קינד איז פארמאכט, פארשלאסן - איז א סימן אז ער גייט אריבער עפעס א שוועריקייט אין לעבן. פערצופאל האלט איך מיט וואס טוט זיך ביי אים אין שטוב, ער קומט פון א צעבראכענע שטוב, די עלטערן זענען ערגעץ אין א צווייטע פלאץ, די קינדער גייען אריבער זייער שווערע יארן; אלע ברידער און שוועסטער זענען אזוי געווען, איך האב אסאך געארבעט מיט די געשוויסטער.

דעריבער בעט איך דיר זייער, מיין טייערער ליבער תלמיד, איך האב דיר אויסגעוועלט צו זיין פון אונזער ארמיי - זאלסטו זיין א גוטער סאלדאט, א בראווער גענעראל און נישט לאזן חס ושלום קיין איין קינד בלייבן פארשטאפט. זוף א גרופעלע ביי אים אין הארץ, זוף וואסער. קום מיר דערציילן די גוטע בשורה וואס די עבדי אבות האבן דערציילט (בראשית כו, לב): "מִצְאֵנוּ מֵיִם!" זוף אין אים א פלאץ, מאף אים א העלד, מאף יעדן קינד פאר א העלד, האב ליב יעדן קינד, ובפרט די קינדער וואס עס דארף נאך

אַרְיִינְגִיין אִין זײ אַסאַך אַרְבַּעַט - זאַלסטו נאַכמער לײב האַבן.

לײג אַוועק אַלעס, לאַז אַפּ דײַנע שײַעוּרִים, לאַז אַפּ אַלעס; יַעֲצֹט זאַלסטו נְעֻמָּען מְלַמְדוֹת פֿאַר דײַן עֲבוֹדַת הַשֵּׁם. זײ פֿעלֶזן פֿעסֶט, ווער נישט צעפאלן פון קײנעם, אַל תִּירָא וְאַל תַּחַת מֵאָף אַחַד שְׁבָעוּלָם! לַעֲרֹן אוֹיס דִּי קִינְדֵר זײ זאַלן זײך נישט טשעפּען, לַעֲרֹן זײ אוֹיס צו זײן הײליג.

אַײן שײַער זאַלסטו נישט מוותר זײן, עֲצָתוֹ אָמוּנָה; דאַס זאַל זײן דײַן וועג ווייזער, דײַן חִיזוּק, דײַן מוֹסֵר סֶפֶר, דײַנע שײַעוּרִים כִּסְדָּרָן.

אַײך בַּעַט פֿאַר דִּיר שְׁטַענְדִּיג.]

...



ווי אזוי קען אײך מאַכן מײן מאַן זאַל גײן דאווענען?

**שאַל:**

לְכַבֹּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אַ גרויסן ייִשר פֿח פֿאַר דִּי שײַנע שײַעוּרִים.

עס טוט מיר זײער וויי אז מײן מאַן גײט נישט דאווענען, אײך הער כִּסְדָּר בײ דִּי שײַעוּרִים אז אַלע שפּע, פֿרנֶסָה און הצלָחָה - קומט פון דאווענען שְׁחֵרִית מִנְחָה מַעֲרִיב, און אײך זע טאַקע בײ אונז ווי דאַס געלט האַלט זײך נישט, מײן מאַן איז נישט מצליח. אײך זאַג אים גאַרנישט, אײך בין מתפלל צום אײבערשטן ער זאַל העלפֿן מײן מאַן זאַל זײך שטאַרקן, אַבער אײך ווייס נישט וואס צו טון.

נאָך מער טוט מיר דאַס וויי אום שְׁבַת קוֹדֶשׁ, ווען ער גײט נישט דאווענען.

אײך שפּיר אז מען שטופּט דִּי צײט אָן קײן תּכְלִית. וואס טו אײך?

ייִשר פֿח

**תשובה:**

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פֿרֶשֶׁת בֵּא, ב' שְׁבַט, שְׁנַת תּשפ"ב לְפָרֵט קָטָן

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

אַײך האב עֲרֵהאַלְטֵן אײער בְּרִיוּוּ.

וויסן זאלט איר, אזוי ווי א פרוי דארף אויפמערקזאמקייט, אזוי דארף א מאן אויפמערקזאמקייט וכו'; אייער מאן איז צעבראכן פֿחַרס הנשבר אז ער האט נישט קיין פֿרנסה, דאס מאכט ער זאל פֿארלירן זיין מוט, דאס מאכט ער זאל ווערן מיואש ביז ער בלייבט שלאפן, ער דאווענט נישט.

איר קענט אים העלפן, א קלוגע פרוי בויט אויף איר מאן; בעט איהן איהן, זייט קלוג, געבט אים נישט קיין קריטיק, געבט אים אסאך ווארעמקייט, געבט אים אסאך גוטע ווערטער. בויט אים אויף, מאכט אים פֿרייליך - וועט איר זען ווי ער וועט זיך אינגאנצן טוישן, ער וועט אנהייבן מאכן פֿרנסה און ער וועט אנהייבן גיין דאווענען. ווייל ווען דער מאן איז פֿרייליך, ער שפירט זיכער מיט זיין ווייב - באקומט ער א שטארקע מוט, אלעס טוישט זיך צום גוטן.

האלטס זיך איין, ווערט נישט בפֿעס; מאכט צו די אויגן, איר דארפט נישט זען די נישט גוטע זאכן, זוכט אין אייער מאן גוטע זאכן; אפילו עס איז איהן ביטער שווער. איר פון אייער זייט קוקט גוט אויף אים און רעדט שייך צו אים און זייט אים מוחל אויף אלעס וואס איז געווען. געדענקט, די ווייב איז דאך א חלק פונעם מאן, די תורה זאגט (בראשית ב, כג): "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

וואויל איז די פרוי וואס האט אייזערנע געדולד צו איר מאן, וואויל איז די פרוי וואס איז מוחל איר מאן; מיט דעם מאכט זי רוען די שכניה הקדושה אין איר שטוב, דאס ברענגט הצלחה אין שטוב, דורכדעם וועט דער מאן פון זיך אליינס לויפן אין שול דאווענען און לערנען.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...







# איִשׁ אַמוֹנוֹת

תיקוני זוהר איז אַ באַד פֿאַר די נַשְׁמָה

בְּעִזְרַת ה' יתְבַרֵךְ - טַבַּת, שְׁנַת תשפ"ב לְפֶרֶט קֶטֶן

לְכַבּוֹד מֵיין טֵייעֶרער לִיבֶער ... נֵרוּ יֵאִיר

איך געב דיר אַ מַתְנֵה דַעם הייליגן סֶפֶר תיקוני זוהר.

זַע צוּ לְעֶרְנֵעַן דַעם הייליגן סֶפֶר, מוֹהֲרָא"ש זאַגט בְּשֵׁם צַדִּיקִים אַז תִּיקוּנֵי

זוהר איז אַ באַד פֿאַר די נַשְׁמָה, עָס איז מְזַכֵּךְ וּמְטַהֵר די נַפֶּשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה.

פּוֹן דֵיין ראַשׁ יְשִׁיבָה וְוַאס האַט דִיך זֵייעֶר לִיב און בְּעַט פֿאַר דִיר.

יִוָּאל בֶּן רֵיזָא רַעכִיל

...



איך בין דער עֶרְגֶסטער מַעֲנֵטֶש אויף די וועלט

בְּעִזְרַת ה' יתְבַרֵךְ - יום ג' פֿרשֶׁת וָאָרָא, כ"ד טַבַּת, שְׁנַת תשפ"ב לְפֶרֶט קֶטֶן

לְכַבּוֹד ...

איך האב עֶרְהַלְטֵן דֵיין בְּרִיוּ.

וויסן זאַלֶסטו, די אַלֶע מַחְשָׁבוֹת וְוַאס בּוֹזְשַׁעְנוּעַן אֵין דִיר אַז דוּ בִיסְט

דער עֶרְגֶסטער מַעֲנֵטֶש אויף די וועלט, אַדער די מַחְשָׁבוֹת אַז איך בין בְּרוּגֵז

אויף דִיר, איך גיי דִיר גַעבֵן אַ פֶּסֶק, איך גיי דִיר פֿאַרשַׁעמֶען, איך גיי דִיר

אַרויסוואַרפֵן וְכדוּמָה, - דָאס אַלֶעס איז פּוֹנֵעַם יְצֵר הָרַע.

דער הייליגער רַבֵי זאַגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן מט) שְׁלַעֲכָטֶע מַחְשָׁבוֹת -

דאס איז דער יצור הרע, 'יצור' איז טייטש מאלן, מען מאלט זיך אויס, מען טראכט זיך אויס 'הרע' - איך בין שלעכט. יצור טוב מיינט, מען טראכט גוט, מען מאלט זיך אויס גוט, איך בין גוט, יעדער איז גוט.

דעריבער בעט איך דיר זייער, פון יעצט האסטו א נייע עבודת השם, דיין עבודת השם גייט זיין, פון היינט גייסטו טראכטן 'איך בין גוט, דער אייבערשטער האט מיך ליב, אויף מיר איז געזאגט געווארן דער פסוק (ישעיהו מט, ג) 'ישאל אשר בך אתפאר', דער אייבערשטער האט פון מיר התפארות, ער בארומט זיך מיט מיר'.

איך האלט זייער פון דיר, איך בין זייער נתפעל פון דיר, ווי שיין דו דערהאלסט זיך, דו ביסט פעלזן פעסט. דו ביסט אזוי גוט צו אלעמען, דו פארגינסט יעדן איינעם גוטע ווערטער.

שטארק זיך, לאז זיך נישט צעברעכן פון קיינעם נישט, אפילו זאל זיין וואס זאל זיין, ווער זאל זיין. יואל בן רייצא רעכיל.

...



### אכטונג געבן וואס איר לייגט אריין אין בלעטל

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת וארא, מברכים החודש, כ"ז טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן

### לכבוד מערכת קרית ברסלב בלעטל

איך האב געליינט די מעשיות פון תפלה פון פאריגע וואך, פרשת וארא. איך וויל ענק מעורר זיין איבער די מעשה וואס א אינגערמאן האט געסטראשעט די קאמפאני, אויב זיי געבן אים נישט צוריק די געלט - וועט ער זיי באשמוצן וכו'.

איך וואונדער זיך אויף אזא שיינע גליון, מען זאל דרוקן אזא מעשה בכלל; וואס האט דאס צוטון מיט תפלה?! דאס איז נישט קיין מעשה פון תפלה, דאס איז א מעשה פון סטראשען, און אפשר אפילו גניבה.

אִיר זָאָלְט אַכְטוֹנִג גַּעבֵן וואס איר לייגט אַרײַן אין בְּלֶעטֶל.

פון דער ראש ישיבה.

יואל בן רייצא רעכיל.

...



סֵפֶר "גְּדֵרֵי מוֹעֲדִים", הַלְכוֹת וּמִנְהָגִים אוֹיף יוֹם טוֹב פֶּסַח.

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת בא, כ"ט טַבַּת, שְׁנַת תשפ"ב לַפְּרֶט קָטָן  
לְכבוֹד הַרַב הַגָּאוֹן רַבֵּי ... שְׁלִיט"א, מו"ץ וְרֵאשׁ הַפּוֹלֵל קְהֵלַת הַיִּכָּל הַקּוֹדֶשׁ  
יבִּנְאָל

אִיף פֶּרִי זיף זייער צו הערן די גוטע נייעס אז מעלעט כבודו גרייט זיף  
יעצט ארויסצוגעבן דעם הערליכן ספר "גְּדֵרֵי מוֹעֲדִים, הַלְכוֹת וּמִנְהָגִים" -  
אוֹיף יוֹם טוֹב פֶּסַח.

הָאָמֶת אַגִּיד, אִיף בֵּין זיף מְחִי' מִיט די קוֹנְטֶרֶסִים פון די הַלְכוֹת אוֹיף  
יעדן יום טוב פון מעלעט כבודו. בְּמִשְׁפָּה יום טוב באנוץ אִיף זיף מִיט די  
הערליכע קונטרסים, אוֹיף די יאר שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה האב אִיף זייער הנאה פון די  
שאלות ותשובות פון מעלעט כבודו, יעצט אז מען געבט דאס ארויס אין א  
ספר שלם - איז דאס זייער א גוטע זאף.

אִיף בֵּין נִישְׁט פֶּאָסִיג צו געבן הַסְּכָמוֹת, מַעְלַת כְּבוֹדוֹ דַּאָרף נִישְׁט מִיין  
הַסְּכָמָה; אִיף וויל אָבער נִישְׁט אָפּזאַגן מַעְלַת כְּבוֹדוֹ. אִיף גַּעב אַ בְּרַכָּה אִיר  
זאָלְט זוכה זיין צו קענען ווייטער מַרְבִּיעַ תּוֹרָה זיין מִיט יִשׁוּב הַדַּעַת, און מִיר  
זאָלן זוכה זיין צו בַּנֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

...



‘עס איז געווען פֿדאי די גאנצע התקרבות נאר פֿדי צו הערן

דעם בריוו

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת תשפ"ב לפ"ק

לכבוד דער חשובער גבאי ... גרו יאיר, בני ברק

איך פֿאקום יעדן טאג בריוו פון פֿרישע מקורבים; איינער שרייבט מיר: "פרשת שמות האב איך זוכה געווען צו זיין ביי שלש סעודות אין בית המדרש אין בני ברק, עס איז געווען זייער שיין; דער גבאי גרו יאיר האט פֿארגעלעגנט גאר א שטארקע בריוו, אין עצתו אמונה חלק ב' מכתב קז, וועגן די ענין פון שלום [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו], אז נאכלויפן די ווייב הייסט נישט געבן ליבשאפט, נאר נעמען ליבשאפט; זייער א יסודות'דיגע בריוו. יענער שרייבט: 'עס איז געווען פֿדאי די גאנצע התקרבות נאר פֿדי צו הערן דעם בריוו; אזא שכל וואס איז נישטא און קיין שום אנדערע פֿלאץ אויף די וועלט'."

איך שיק דיר א בריוו פאר האברך ... גרו יאיר, געב אים איבער די בריוו און זאג אים פֿערזענליך א גרויסן יישר פֿת פֿארן בארגן די ספר תורה. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

[דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע בריוו באציט זיך:

ווי אזוי זאל איך זיך אפגעבן מיט מיין ווייב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין ווייב פילט אז איך לויף איר נאך צו שטארק, איך בין צו שטארק תלוי אין איר. וואס איז די עצה פאר דעם? זאל איך איר געבן ווייניגער ליבשאפט?

א גרויסן יישר פֿת.

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת חיי שרה, י"ט מר-חשון, שנת תשע"ח לפ"ק לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו פֿרעגסט צי דו זאלסט אויפהערן געבן ליבשאפט ; עס זעט אויס ווי קיינער האט דיר נישט מדריר געווען חתונה צו האבן, ווייל איינס פון די יסודות וואס א אינגערמאן דארף וויסן ווען ער האט חתונה איז, אז דורך נאכלויפן די ווייב וכו' געבט מען נישט קיין ליבשאפט, נאר דאס מיינט אז מען נעמט פאר זיך ליבשאפט וכו'.

אין די תורה שטייט אז ווען חוה האט געפאלגט דעם שלאנג און געגעסן פונעם עץ הדעת האט דער אייבערשטער איר געגעבן אן עונש (בראשית ג, טז) : "וְאֵל אִישׁךָ תִּשְׁקֶתָּהּ, וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ", אז די פרוי וועט גליסטן נאך איר מאן, און דער מאן וועט געוועלטיגן אויף איר (עין שם בפירוש רש"י) ; מוהרא"ש זאגט, אז די צוויי זאכן גייען געקניפט און געבינדן, אויב עס איז "וְאֵל אִישׁךָ תִּשְׁקֶתָּהּ", ווען זי לויפט נאך איר מאן, דעמאלט איז "וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ", איז דער מאן דער וואס געוועלטיגט וכו', אבער ווען עס איז פארקערט, דער מאן לויפט נאך זיין ווייב וכו', עס איז "וְאֵל אִשְׁהָ תִּשְׁקֶתָּהּ", דעמאלט דריידט זיך אויס דער פסוק אויפ'ן מאן, עס ווערט : "וְהִיא (מיט א יוד) יִמְשָׁל בָּךְ", זי הייבט אן געוועלטיגן אויפ'ן מאן. ווי מער מען לויפט נאך די ווייב וכו' ווערט דער מאן זייער אראפ געקוקט אין אירע אויגן, נאכלויפן די ווייב איז נישט געבן ליבשאפט, נאר דאס איז נעמען ליבשאפט.

דער הייליגער קדושת לוי זאגט (סוף פרשת חיי שרה, דיבור המתחיל ויביאה יצחק) אויפ'ן פסוק (בראשית כד, טז) : "וְיָבִיאהּ יצחק וגו', וְתָהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאָהֱבָה", וואס וויל די תורה זאגן מיט דעם אז יצחק האט ליב געהאט רבקה ? זאגט דער הייליגער קדושת לוי זכותו יגן עלינו, אז עס איז דא איינער וואס זאגט ער האט ליב זיין ווייב, אבער באמת האט ער זיך אליינס ליב, ער דארף איר

נאר פאר זיינע געברויכן, זי זאל אים באדינען, זי זאל אים קאכן און באקן און זיין גרייט פאר אים וכו' - דער האט בכלל נישט ליב זיין ווייב, ער האט זיך ליב; נאכדעם איז דא איינער וואס האט טאקע ליב זיין ווייב, ער זוכט ווי אזוי ער קען איר פרייליך מאכן, ער טראכט נישט פון זיך א גאנצן טאג, ער לויפט נישט נאך זיין ווייב טאג און נאכט, ער רעכנט זיך מיט אירע געפילן, ער העלפט איר אן קיין חשבונות - דער האט באמת ליב זיין ווייב. דאס זאגט די תורה "ויאהבה", יצחק אבינו האט באמת ליב געהאט זיין ווייב; עס איז פדאי דו זאלסט נאכקוקן דעם גאנצן שטיקל.

א ווייב קען מען נישט אפנארן; די וועלט זאגט אז דער איינציגסטער וואס איז א מבין אויפ'ן מענטש איז די ווייב. די ווייב ווייסט פונקטליך איר סחורה וואס זי האט באקומען; ווען א פרוי זעט ווי איר מאן רעכנט זיך מיט איר, ער העלפט ארויס אין שטוב אן קיין חשבונות צו קענען שפעטער פארלאנגען עפעס פון איר, נאר ער העלפט איר ווייל ער האט א געפיל פאר איר, ער געבט איר גוטע ווערטער, ער רעדט שיינ צו איר, דאס הייסט געבן ליבשאפט, און אז מען לעבט אויף דעם אופן איז דער מאן זייער ארויף געקוקט אין אירע אויגן, זי וועט טון פאר אים אלעס אויף די וועלט, זי וועט אייביג זיין גרייט פאר איר מאן וכו', אבער ווען די פרוי שפירט אז דער מאן לויפט איר נאך וכו' דעמאלט איז נישט גוט.

מיר מאכן יעדן טאג א ברכה "שלא עשני אשה"; לכהנרה, וואס איז פשט פון דעם ברכה - יישר כח אייבערשטער אז איך בין נישט קיין פרוי, די וועלט קען דאך נישט אנגיין אן פרויען, אויף וואס דאנקען מיר דעם אייבערשטן? (אגב, מוהרא"ש זכרונו לברכה זאגט, אז די ברכה וואס די פרויען מאכן "שעשני פרצונו", איז סאך א שענערע ברכה, ווייל זיי געבן זיך אינגאנצן איבער צום אייבערשטן), זאגט מוהרא"ש אז דער אייבערשטער האט באשאפן מאן און ווייב מיט דעם נאטור אז דער מאן זאל זיין דער משפיע - דער וואס געבט, און די פרוי איז די מקבל - זי נעמט, דאנקען מיר דעם אייבערשטן יעדן טאג אז מיר זענען נישט קיין מקבל, נאר מיר זענען די וואס געבן פאר יענעם. דער ווייל שטעלט זיך ארויס אז זייער אסאך

אינגעלייט זענען גאר די וואס זענען מקבל, אנשטאט זיי זאלן געבן ליבשאפט וכו', זיך רעכענען מיט די ווייב, זענען זיי דא נאר פאר זיך, מיטן אויסרייד אז מיר האבן ליב די ווייב.

דערפאר זאלסטו אויפהערן צו נעמען ליבשאפט, נאר אנשטאט הויב אן געבן ליבשאפט, וועסטו נישט זיין אזוי מזלזל אין אירע אויגן.

וויסן זאלסטו אז אויב דו וועסט לערנען אין שטוב, וועט דיין ווייב דיך זייער מחשיב זיין; א פרוי האט זייער ליב צו זען ווי איר מאן לערנט. ווען א אינגערמאן איז זיך קובע צו לערנען יעדן טאג - דיגא אין שטוב - די הייליגע תורה, וועט ער ווערן ארויפגעקוקט ביי זיין ווייב. אנשטאט ארויס צו לויפן יעדע נאכט פארברענגען מיט פלומר'ישע חברים, מיטן אויסרייד: "איך גיי אין כולל", "איך גיי לערנען"; בלייב ענדערש אין שטוב לערנען. בשעת דו וועסט לערנען וועט דיין ווייב ענדיגן מיט די שטוב ארבעט, זי וועט הערן דעם זיסן גמרא ניגון, דורכדעם וועט זיך אלעס טוישן לטובה.

איך שרייב דיר נאר עצות וואס איך האב געהערט פון מוהרא"ש זכרוננו לברכה; די עצות זענען נישט בדרך אפשר - אפשר וועט עס יא העלפן און אפשר נישט, דאס זענען זיכערע עצות; עצות פון צדיקים איז דער וועג ווי אזוי מען קען האבן א חיים טובים, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז): "העצות של הצדיק הם כולו זרע אמת"; מיט די עצות וואלט יעדער מענטש געקענט האבן א חיים טובים.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות א, ה): "כל המרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו, ובוטל מדברי תורה, וסופו יורש גיהנם"; ווען א מענטש לויפט נאך זיין ווייב וכו', ברענגט ער אויף זיך אליינס שלעכטס, און ער באקומט גיהנום אויף די וועלט. מה שאין פן ווען א מענטש נעמט דעם הייליגן רבינ'ס דרך הלימוד, אזא מענטש לעבט שוין אויף די וועלט אין גן עדן, ער דארף נישט קיין כולל ערב, קיין כולל בוקר, ווייל וואו ער איז - דארט איז זיין כולל, ער זיצט אין שטוב פארטאגס און ביינאכט און לערנט זיינע שיעורים פסדן - מקרא, משנה, גמרא, מדרש און הלכה וכו', זיין ווייב קוקט אים ארויף, אזוי אויף ער אליינס פאר זיך שפירט זיך גוט, ווייל תורה

מאכט פרייליך א מענטש, ווען א מענטש לערנט תורה שפירט ער א טעם אין זיין לעבן.

איך קען נישט צופיל מאַריך זיין אין דברים שבינו לבינה מפני הצניעות, איך האף אז דו פארשטייסט וואס איך שרייב דיר.  
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.  
[...]



א דאנק פאר'ן באַרגן א ספר תורה פאר די בית המדרש

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בא, כ"ט טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן  
לכבוד ... גרו זאיר, בני ברק

איך וויל אייך דאנקען פאר'ן באַרגן אייער ספר תורה פאר אונזער גייער  
בית המדרש היכל הקודש אין בני ברק.

א גרוס פון אייער זון גרו זאיר, ער איז א טייערער אינגערמאן, ער איז  
קובע עתים לתורה ולתפלה. איינער דערציילט מיר אז דיין זון האט אים  
געזאגט, יעצט קומט אויס אז ער דארף גיין צום בית המדרש כמעט א שעה,  
מען וואוינט זייער אויסגעשפרייט אין שטעטל, מיר פלאנען בקרוב צו  
עפענען א שול נעבן זיין שטוב, האט דיין זון געזאגט יענעם אז איין זאך וועט  
ער נישט אויפגעבן, אפילו מען וועט מאכן א שול נעבן זיין שטוב וויל ער  
ווייטער קומען יעדע וואך שבת ביינאכט א שעה וועג, ווייל דעמאלט קען  
ער זיך גוט אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן, עס איז שטאק פינסטער, ער גייט  
אליינס מיט'ן אייבערשטן, ער איז זיך מישב, ער גייט איבער די גאנצע וואך;  
ער דאנקט אויף אלע חסדים און בעט אויף אלעס וואס ער דארף.

נאכאמאל א גרויסן יישר פח.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין אלע אייערע  
ענינים.

...





## שְׁטַאָרְקֵט אײַךְ מײַט די הייליגע אַרבעט צו מַתְרַגֵּם זײַן די בְּרײַוױן

בְּעֵזְרַת ה' יתְבָרַךְ - יום ב' פְּרֻשֶׁת בֹּא, ראש חודש שְׁבַט, שְׁנַת תשפ"ב לפ"ק  
יִישָׁר פֶּחַ מֵרַת ... תחזי'

נִישְׁטאַ קײַן װערטער אַרױסצובֶּרענגען אײער זכות מיט'ן מַתְרַגֵּם זײַן די  
בְּרײַוױן.

איר מאכט ליכטיג פֿאַר אײַדישע קינדער; װער עס לײנט די בְּרײַווּ -  
װערט אים ליכטיג אין לעבן.

שְׁטַאָרְקֵט אײַךְ מײַט די הייליגע אַרבעט; אין דעם זכות זאלט איר זען  
נאַר נחת בײַ אײערע קינדער און אײניקלעך.

...



## בײַם רבײַן איז געװען דרױ אַרץ אַ יסוד היסודות

בְּעֵזְרַת ה' יתְבָרַךְ - יום ד' פְּרֻשֶׁת בֹּא, ג' שְׁבַט, שְׁנַת תשפ"ב לפֶּרֶט קָטָן  
לְכָבוֹד מײַנע טײערע חברים אנשי שלומינו, תְּלַמִּידֵי הַיִּכָּל הַקּוֹדֶשׁ בֵּית שְׁמֵשׁ  
ה' עֲלֵיהֶם יִחִיו

אײנער שרײַבט מיר די װערטער: "אויב איז מעגליך דער ראש ישיבה  
זאל שרײַבן װעגן דרױ אַרץ, מען זאל נישט רעדן אינמיטן זינגען און  
דערציילן, אָדער װען אײנער לײנט אױף עֲצַתוֹ אַמוֹנָה".

אויב װעל אױך אײך שרײַבן האב אױף אַ פֶּרְאָבְלֵעם, װײל אַלע חבורות  
װאַרטן אױף בְּרײַווּ פונעם ראש ישיבה, יעצט װעלן אַלע זען אז אױך שרײַב  
פֿאַר אײער חבורה אַ בְּרײַווּ, זײ װעלן לײנען דעם בְּרײַווּ, װעלן זײ טראכטן  
אז דאס איז אַ גוטע עצה צו באקומען אַ בְּרײַווּ, אויב מיר װעלן אױף שמועסן  
און זײך נישט פֿירן מיט דרױ אַרץ, װעט אונז דער ראש ישיבה אױף שרײַבן;  
דאך װעל אױך אײך שרײַבן.

איר װײסט זיכער, איר האט שוין זיכער געהערט אַן אַ שיעור מֶאָל בײַ  
די שיעורים און איר האט זיכער שוין געזען אין די בְּרײַווּ אז בײַם רבײַן איז

געווען דרף אַרץ א יסוד היסודות, דער רבי האט געזאגט: "אם קיסרים ומלכים היו יודעים איך אני מלמד את אנשי דרף ארץ, היו שולחים את בנייהם אלי ללמוד דרף ארץ", ווען קעניגן וואלטן געוויסט וואס פאר א דרף ארץ איך לערן אויס מיינע תלמידים, וואלטן זיי געשיקט זייערע קינדער צו מיר איך זאל זיי אויסלערנען דרף ארץ.

עס איז נישט קיין דרף ארץ צו רעדן און שמועסן ווען מען לערנט פאר דברי תורה ביים שבת טיש, ביי שלש סעודות און סתם אזוי; מען דארף זיצן מיט דרף ארץ. די הייליגע חכמים זאגן (סנהדרין לט.): "כל בי עשרה, שכינתא שריא", ווען עס קומען זיך צאם צען מענטשן איז דארט דא השקאת השכינה; מוהרא"ש האט זייער מקפיד געווען אויף דעם, מען האט נישט געקענט רעדן אדער שמועסן ביים פארלערנען, ביי אונז איז מען זייער מקפיד אויף דעם. איך זאג די בחורים און אינגעלייט: "קיינער הייסט דיר נישט קומען דא, אז די דיבורים איז דיר נישט אינטערעסאנט קענסטו שלאפן אדער ארויסגיין אינדרויסן שמועסן, אין שול מוז זיין דרף ארץ".

איך האף איר וועט אכטונג געבן אויף דרף ארץ, מען זאל רעדן שיין איינער צום צווייטן, מען זאל קוקן גוט איינער אויפ'ן צווייטן - וועט איר זייער מצליח זיין.

...



ווער עס טוט פאר אנדערע אידן, דער באקומט א ברכה אין זיין צייט

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בא, ג' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר, ירושלים

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן די שיינע גרוסן פון די חבורה פון די בחורים אין בית המדרש היכל הקודש ירושלים.

בנוגע אויב דו זאלסט לערנען מיט יונגערע בחורים בחברותא, מען בעט

דיר מטעם הישיבה דו זאלסט דאס טון, נאר דו ביסט מסופק אויב דו זאלסט דאס אננעמען אדער נישט; וואס איז בכלל די פראגע? אנדאי זאלסטו לערנען מיט יונגערע בחורים; דער אייבערשטער האט דיר געגעבן א מתנה, דו האסט גוטע פשרונות, דו האסט שטאף, דו האסט א געפיל צו אנדערע - זאלסטו דאס זיכער טון.

זארג נישט וועגן דינע שיעורים פסדן, דו וועסט נאר באקומען דורך דעם א ברכה אין דיין צייט; ווער עס טוט פאר אנדערע אידן - דער באקומט א ברכה אין זיין צייט. פרוביר דאס אויס, איבערצייג זיך, זאג פאר די ישיבה אז דו ביסט גרייט צו לערנען מיט יונגערע, שוואכערע וכדומה.

בלאז אריין אין זיי א חיות; דער עיקר וואס פעלט ביי בחורים איז אמונה אין זיך אליין. "להודיע לבני האדם גבורתו" (תהלים קמה, יב), טייטשן צדיקים, מען דארף מודיע זיין פאר מענטשן זייערע פחות וואס ליגט באהאלטן אין זיי; עס וועט דיר גארנישט שאטן, דו וועסט האבן גענוג צייט פאר דינע אייגענע שיעורים.

ביי שחרית זאגט מען ביי נפילת אפים "לדוד אליך ה" (קאפיטל כה), ביי מנחה זאגט מען רחום ורחנו.

געב א גרוס פאר אלע חברים, איך בענק זיך שוין זייער צו ענק.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...



**א ברסלב'ער צייטונג האט אביסל נייעס, און דער עיקר**

**תורה, תפילה ויראת שמים**

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פֿרשֶׁת בא, ג' שבט, שְׁנַת תּשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו זאיר, רעדאקטאר שטעטל בלעטל, קרית ברסלב

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

בנוגע אויב דו זאלסט מאכן א נייעס אינעם צייטונג פון דעם אז מנחם

איז געווארן א מיטגליד אין די פֿלענינג באור"ד; יא, דו קענסט מאכן א

גייעס, זאלסט אבער געדענקען די ציל פון אונזער צייטונג, אונזער צייטונג "שטעטל בלעטל" - האבן מיר געעפנט פאר איין ציל. היות עס איז דא מענטשן וואס זיי זענען נישט דערביי צו נעמען שבת בינאכט א חומש, אדער משניות, וכדומה, אזוי אויף שבת נאכמיטאג, אנשטאט נעמען א תהלים און זינגען צום אייבערשטן די זיסע פסוקים, אים דאנקען פאר די וואך וואס איז אריבער און בעטן פאר די גייע וואך וואס קומט, - וועלן זיי ענדערש זיצן מיט א צייטונג און קוקן גייעס וכדומה. דעריבער האבן מיר געמאכט די צייטונג אריינצוברענגען דעם רביניס עצות און שכל אין די וועלט, אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי כד, ו): "כי בתחבולות תעשה לך מלחמה", מיט חכמה, מיט דריידלעך - זאלסטו זיך קריגן מיט'ן יצר הרע; האבן מיר געמאכט די צייטונג פארשטעלט מיט גייעס, פארשטעלט מיט בילדער, און אונטער די בילדער און גייעס איז באהאלטן כבוד אלקים.

איך וועל דיר שרייבן א ביישפיל ווי אזוי מען פלעכט א גייעס מיט שכל און עצות פון רבי'ן, איך האף דו וועסט זיך אויסלערנען מיט דער צייט ווי אזוי צו מאכן דעם בלעטל:

פון ליבערטי קומט אריין די גוטע גייעס, א חשובער אינגערמאן מיט'ן נאמען מנחם שטיינבערג הי"ו איז ערוועלט געווארן דורכ'ן טאון לעגיסלאטאר צו ווערן א חלק פון די פלענינג באר"ד פון ליבערטי.

מען זעט די סיעתא דשמיא אויף טריט און שריט; קוים צוויי יאר צוריק האבן זיך אנשי שלומינו ארויסגעצויגן קיין ליבערטי, מען האט מיסד געווען א שטעטל על שם רבינו. זומער שנת תשע"ט האבן זיך ארויסגעצויגן א מגן משפחות, מען האט געעפנט מוסדות וואו מיר זענען מחנך די קינדער מיט אמונה און ראת שמים אויפ'ן וועג פון רבי'ן.

אלע וואונדערן זיך: וואס איז די סוד פון די ברסלבער שטעטל? ווי אזוי בליט דאס אזוי שייך? יעדע וואך ציען זיך ארויס נאך משפחות, עס האלט שוין ביי קרוב צו הונדערט משפחות פון רבוב; וואס איז זייער סוד? וואס איז פשט אז אינגעלייט פון שטעטל זיצן שוין ביי מיטינגען פון די רעגירונגס באאמטע?

דער סוד איז תפלה! נישטא קיין ריר אין שטעטל וואס זאל נישט זיין אין דעם הויפענעס תפלה; נישטא קיין שטיינדל אין שטעטל וואס זאל נישט ליגן אונטער דעם תפלה.

מיר בעטן די חשוב'ע ליינער, נעמט נישט אן וואס מיר שרייבן, גייט אליינס אריבער אין שטעטל, כאפט א שמועס מיט די אינגעלייט וואס וואוינען דארט, וועט איר זיך אליינס איבערצייגן וואס איר ליינט. איר וועט שטיין מיט אן אפענעם מויל ווען איר וועט הערן די וואונדערליכע מעשיות פון תפלה פון פשוט'ע אינגעלייט; אינגעלייט וואס ארבעטן ביטער שווער צו ברענגען פרנסה - האבן די השגה וואס צדיקים האבן משיג געווען נאך שווערע עבודות, דאס איז דער כח פון הייליגן רבי'ן וואס לאזט זיך אראפ צו אויז אנשים פשוטים מאוד און ברענגט אויז צו די הויכע זאכן.

זיך צו באקענען פון דער גאנט מיט דעם אינגערמאן מנחם שטיינבערג; מנחם איז א תלמיד פון ישיבה, ער האט זיך מוסר נפש געווען ביי די דרייצן יאר צו קומען לערנען אין ישיבה, זיינע עלטערן - אזוי ווי אלע עלטערן וואס הערן לשון הרע אויף אונזער ישיבה - האבן נישט געוואלט ער זאל קומען לערנען דא, מען האט אים געפייניגט מיט שרעקליכע פיין, ווען זיי האבן איינגעזען אז עס העלפט נישט די אלע פיין, דער בחור מנחם איז שטארק ווי א לייב, ער וויל גיין לערנען נאר אין ברסלב - האבן זיי אים אריינגעלייגט אין תפיסה ער זאל נישט קענען קומען אין ישיבה, ביז די שטאט האט זיך אריינגעמישט, מיט די הילף פון עסקנים און מיט די הילף פון מרת ... תח' האט מען אים אריינגעלייגט אין ישיבה.

מנחם האט יעצט זוכה געווען צו מסיים זיין די ניין און ניינציגסטע מאל ששה סדרי משנה. דאס איז אן אינטערעסאנטע זאך; געווענליך די אלע שושקעס, די אלע וויכטיג מאכערס וואס שטופן זיך אריין ביי די הויכע פענסטער - זענען אינגעלייט וואס לערנען נישט און דאווענען קוים, זיי זוכן סיפוק פאר זייער הונגעריגע נשמה, די בארד און פיאות ווערט קערצער און ווייניגער וכו'; אין ברסלב איז עס אנדערש, דיקא די פלייסגע אינגעלייט וואס פארפעלן נישט זייערע שיעורים כסדרן, זיי לערנען בהתמדה רבה, -

דיקא די אינגעלייט וואס האבן שיינע פיאות מיט פילע בערד - די זענען די וויכטיג מאכערס, די קנאקערס וכו'.

עד כאן הגייעס.

קענסט עס צופיצן, קענסט ארום דרייען; איך שיק דיר א ביישפיל ווי אזוי א גייעס אין די ברסלב'ער צייטונג דארף זיין, פינטלעך פון די גייעס און דער עיקר תורה, תפלה ויראת שמים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

...





בערות השם תכיר



# עצתו אמונה

סגור קינזל

זיך תיטון פון לשלעכטע מענטש - (ח"ב)

טייערע קינדער, מיר האלטן אינמיטן דערציילן ווען דער רבי איז געווען אין ארץ ישראל אין חיפה און דער אראבער איז געקומען מלחמה האלטן מיטן רבין, דער רבי האט זיך באהאלטן; לאמיר דערציילן נאך פון די מעשה.

אוי ווי! דער אראבער איז שוין ווייטער דא! ער זוכט דעם רבין, ער פרגט: "וואו איז דער רבי?!" ער לאכט און ער זאגט: "איך האב זייער ליב דעם מענטש (דעם רבין), איך וויל אים אנוועק געבן מיינע אייזלען, אויך געב איך אים אנוועק מיין פערד, ער זאל קענען גיין קיין טבריה, ער דארף נישט מורא האבן פון מיר."

אזוי איז טאקע געווען, ווען דער רבי איז צוריק געקומען צו זיין אכסניא איז דער אראבער געקומען און זיך אראפגעזעצט, און ער האט געלאכט און געלאכט צום רבין.



מיין גוטער חבר, איך געב דיר אנוועק מיין פערד

די גאנצע מעשה מיט'ן אראבער אין חיפה איז זייער אן אינטערעסאנטע געשיכטע; וואס האט דער אראבער געוואלט פון רבי'ן...? אין אנהייב האט ער געוואלט מלחמה האלטן מיט'ן רבי'ן, שפעטער האט ער ליב געהאט דעם רבי'ן; מיר ווייסן נישט די סודות פון דעם.

דער רבי האט געזאגט: "איך האב געהאט מער יסורים פון די ליבשאפט פונעם אראבער ווי פון די פיינטשאפט פונעם אראבער."



קינדער, מיר נעמען ארויס פון די מעשה זייער אכטונג צו געבן פון שלעכטע מענטשן; ווען זיי קומען מיט א שמייכל, זיי ווילן זיין א חבר, זיי געבן מתנות, זיי לאכן - זאל מען זיך זייער היטן פון זיי! עס איז מער ספנה ווען דער שלעכטער מענטש מאכט זיך ווי א חבר, ווי ווען א מענטש קומט זיך קריגן, מען דארף אוועקלויפן פון שלעכטע מענטשן וואס ווילן טון עבירות.

(די עלטערן קענען דא אביסל שמועסן מיט די קינדער, זיי זאגן: "אויב איינער וויל זיך קיצלען אונטער זיינע קליידער אדער אויף די קליידער אויף פריוואטע פלעצער, יענער מאכט זיך פאר א חבר, ער זאגט דיר ער האט זיך ליב - זאלסטו געדענקען די מעשה פונעם הייליגן רבי'ן, פונעם אראבער וואס האט זיך אויף געמאכט ווי ער האט ליב דעם רבי'ן).





בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ



קונצרט סדר ימי

עשמחה

בא-בשלה

עשפ"ב





**היכל הקודש ברסלב**  
Heichal Hakodesh Breslev  
181 Huschke Road  
Liberty NY 12747

**היכל הקודש בארא פארק**  
Heichal Hakodesh  
Boro Park  
1011 41 Street  
Brooklyn NY 11219  
1-718-384-1652

**היכל הקודש וויליאמסבורג**  
Heichal Hakodesh  
Williamsburg  
27 Skillman Street  
Brooklyn NY 11205  
1-718-384-1652

**היכל הקודש קרית יואל**  
Heichal Hakodesh  
Kiryas Joel  
8 Premishlan Way.  
Monroe NY 10950  
1-845-243-0563

**היכל הקודש קרית יואל**  
Heichal Hakodesh  
Kiryas Joel  
8 Hayes Ct.  
Monroe NY 10950  
1-845-467-5299

**היכל הקודש מאנסי**  
Heichal Hakodesh  
Monsey  
32 Dolson Road  
Monsey NY 10952  
1-347-733-7551

**היכל הקודש ברסלב**  
**בלומינג גראוו**  
Heichal Hakodesh  
Blooming Grove  
24 Merriewold LN S  
Monroe NY 10950  
1-845-238-0804

**נדפס ע"י קרן הדפסה היכל הקודש**  
181 Huschke Rd. Liberty, NY 12747  
**718-387-2691**

[www.BreslevCenter.com](http://www.BreslevCenter.com)

צו הערן די הערליכע שיעורים  
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

**חיווך פאר די**  
**אידישע שטוב**  
**212-444-9169**

**קול**  
**ברסלב**  
**212-444-9191**

סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל, אמן !

פון טיפן הארצן פרייען זיך מיט, שומעי לקחו וקוראי ספריו, די טויזנטער תלמידים איבער דער גארער וועלט, בשמחת מורנו ראש הישיבה שליט"א לרגל נשואי בתו תחי' עב"ג החתן הנעלה הרב נתנאל פארקאש נרו יאיר. גלייכצייטיג, שעפשען אלע א תפילה צום בורא פל עולמים אז דער ראש ישיבה זאל זען נחת ביים דעם פארפאלק און ביי אלע קינדער, און תלמידים הקרויים בנים, געזונטערהייט מיט הרחבת הדעת, און אונז קענען ווייטער באלייכטן אונזער לעבן ווי אזוי דעם איבערשטן צו דינען לויט דעם הייליגן רבינו'ס עצות ווי אזוי אבינו רוענו מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט דאס אונז געלערנט.

אגרא דבי הילולא מילי, לאור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט פארשריבן אין א בריוו די ליכטיגע יום החתונה און די שבע ברכות טעג, צאמגעפלאכטן מיט עצות און שכל לעובדא ולמעשה, דרוקן מיר דעם בריוו אין אן עקסטערן קונטרס.

קראו ותחי נפשכם !

*מערכת עצתו אמונה*

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יום א' פְּרֻשֶׁת בְּשֻׁלַח, ז' שְׁבֻט, שְׁנַת תשפ"ב לְפָרֶט קָטָן

לְכָבוֹד ... נְרוֹ יָאִיר, מֵאַנְטְשְׁעֶסְטֶער

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹיֵף דִּי גְרוֹיֶסע חֲסָדִים, הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ! אִיף הָאֵב זוֹכָה גְעוֹוֶען צו אונטערפֿירן מִיין טאַכטער אונטער דִּי חוּפָּה מִיט הַחֲתָן נִתְנָאָל בֶּן רַבִּי יוֹאֵל שְׁלִיט"א; מָה אָשִׁיב לַה' כָּל תַּגְּמוּלוּהֵי עָלַי.

דִּי חֲתוּנָה אִיז גְעוֹוֶען אִין יְשִׁיבָה; אַזוֹי שִׁיין, אַזוֹי לִיכְטִיג. עֵס זְעַנְען שׁוִין פֿאַרְגֶּעקומען אִיין אִין דְּרִיִּסִיג חֲתוּנוֹת אִין יְשִׁיבָה, דָּאָס אִיז דִּי צוויי אִין דְּרִיִּסִיגֶסְטע חֲתוּנָה בַּחֲנָם. דִּי מִשְׁפָּחוֹת בְּרַעַנְגֶען דִּי עֶסן, אוֹיף מֵאָכְט מֶען עֶסן אִין יְשִׁיבָה, דִּי גֵאָנְצֶע חֲתוּנָה קֵאָסט נִישֶׁט קִיין אִיין פֿרוּטָה פֿאַר דִּי מַחוּתָנִים; דִּי מוּזִיק אִיז אַ טֵעִיפֿ, דִּי בְלוּמֶען אִיז עֶכְטֶע פֿאַלְשֶׁע; דָּאָס הָאָט מֶען אִינְמֵאל גֶּעקוּיפֶט און שׁוִין אִיבֶּערגֶענוצט צוויי אִין דְּרִיִּסִיג מֵאל. דִּי הָאָר פֿאַר דִּי פֶּלָה מֵאָכְט אַ תְּלִמִידָה; דִּי סְקוּל הָאָט בֵּאַצֶּאלֶט פֿאַר אַפֿאַר תְּלִמִידוֹת זײ זָאלן זײַף לְעֶרְנֶען צו מאַכן הָאָר, און אוֹיף מֵאָכן זײ דִּי פִּנִּים פֿאַר דִּי מִשְׁפָּחוֹת וואָס דָּאַרְפֶּן דָּאָס. נִישֶׁטאַ קִיין גֵּרֵאָמֶער, מֶען רופֿט אוֹיס אַלֶע מַחוּתָנִים: "יַעֲמֹוד, יַעֲמֹוד"; עֵס אִיז אַזוֹי שִׁיין און הֶעֱרְלִיף.

דִּי קִבֶּלֶת פִּנִּים אִיז גְעוֹוֶען הֵאלֵב זְעַקס, מֶען הָאָט גְעזִינְגֶען שִׁינֶע וואָרעמע נִיגוּנִים. נֵאָכְדֶעם אִיז מֶען גְעגֵאָנְגֶען בֵּאַדֶּעקן דִּי פֶּלָה, אוֹיפֿן וועג צום בֵּאַדֶּעקן הָאֵב אִיף גְעעֶבֶטן פֿאַר דִּי חֲתָן פֶּלָה זײ זָאלן זוֹכָה זײַן צו קִינְדֶער, ווייל דֶּער רַבִּי זָאָגט (סְפָר הַמִּדּוֹת אוֹת חֲתוּן חֶלֶק ב', סִימָן ח): "הַכֶּסוּי שְׁמִכְסִין פְּנֵי הַפֶּלָה קֶדֶם הַחֲפָה", דָּאָס צוֹדֶעקן דִּי פֶּלָה פֿאַר'ן חוּפָּה, "יֵשׁ לָהּ כַּח הַהוֹלְדָה", הָאָט אַ כַּח צו הָאַבן קִינְדֶער; נֵאָף זָאָגט דֶּער רַבִּי (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן פו): "מָה שְׁמִכְסִין אֶת הַפֶּלָה בְּדַעַק טוֹף, כִּי הַפֶּלָה רוּמְזֶת לְרַחֵל 'עוֹלִימְתָא שְׁפִירְתָּא דְּלִית לָהּ עֵינַיִן'", עֵינַיִן שֵׁם.

מ"ן טאטע דער קארלסבורגער רב שליט"א איז געווען דער מסדר קידושין. ביי מיינע פריערדיגע צוויי זין האב איך נאך געהאט מ"ן זיידע זכרוננו לברכה פאר מסדר קידושין, יעצט האב איך מכבד געווען מ"ן טאטע שליט"א.

די כתובה האט געליינט מ"ן פעטער, מ"ן מאמע'ס ברודער, הרב יחזקאל טייטלבוים שליט"א ד"ן אין סאטמער. דער זיידע פונעם חתן, הרב החסיד רבי אברהם חיים פארקאש שליט"א האט געזאגט צוויי ברכות. מ"ן שווער'ס ברודער, הרב דוד רוב מייזליש שליט"א, ווייטצענער רב - האט געזאגט א ברכה, און מ"ן שווער הרב רבי מרדכי אהרן שליט"א האט געזאגט ברכה אחריתא.

געלויבט דעם אייבערשטן אז איך האב זיך גוט מתבודד געווען אונטער די חופה, איך האב געהאט גוטע דיבורים צום אייבערשטן.

אויך האב איך געפעטן פאר דיר און פאר אלעמען, פאר אלע וואס דארפן שידוכים, פאר אלע וואס דארפן קינדער און אזוי ווייטער.

נאך די חופה האבן מיר געדאווענט מעריב, נאך מעריב האט מען זיך געוואשן צו די סעודה, איך האב אויך אינזין געהאט דערביי סעודת ראש חודש. עס איז געווען א געשמאקע סעודה, פשוט'ע עסן; בילקעלעך, געפילטע פיש, פלייש מיט קארטאפל. הבחור שלמה גוטנוויין גרוי יאיר האט צוגעשטעלט די עסן אין ישיבה, ער איז זייער געטריי.

די טאנצן איז געווען זייער פרייליך, ממש אזוי ווי רבי אברהם בן רבי נחמן האט זיך אמאל אויסגעדרוקט, ווען ער האט געזען אנשי שלומינו טאנצן אין קלויז אין אומאן: "איך האב שוין געזען טאנצן מיט התעוררות, אבער טאנצן מיט שמחה - האבן איך נאכנישט געזען"; ממש אזוי האב איך געשפירט, די טאנצן איז געווען א שטיק שמחה. אשרינו אז מיר ווייסן פון זיין פרייליך, מיר ווייסן אז מען מעג זיין פרייליך; רבי נחמן טולטשינער

פִּלְעָגֶט זָאגן: "די וועלט מיינט אז צו זיין א ל"ו צדיק דארף מען זיין א וואסער שעפער, און די וועלט מיינט אז צו זיין א צדיק דארף מען זיין טויט דעפֿרעסט, מען קען זיין א פֿרייליכער מענטש, אן אויפגעלייגטער מענטש און זיין א גרויסער צדיק, זיין דבוק צום אייבערשטן; מען קען זיין א גרויסער עושר, א פֿאלעבאטישער איד אזוי ווי ר' אברהם בערניו, דעם רביניס אייניקל, און זיין פון די ל"ו צדיקים".

מיין טאטע שליט"א, און מיין שווער שליט"א האבן זייער געטאנצן. עס זענען געקומען אלע חברים, אלע תלמידים, די גאנצע שטעטל, אלע משפחות זענען אריינגעקומען, זיי האבן געברענגט די קינדער, איך האב זיך זייער געפריידט צו זיי. אינטערעסאנט אז דיין ברודער נרו יאיר איז נישט געקומען, לעצטנס קומט ער נישט אין ישיבה, א שאד; איך האב אים אזויפיל מחזק געווען, א שאד אז ער קומט נישט, זאג אים ער זאל קומען, איך האב פאר אים א גוטער שידוך.

עס זענען געקומען אסאך אנשי שלומינו, אויך רבי נחמן שיק שליט"א, מוהרא"ש'ס זון - איז געקומען. ער האט געטאנצן מיט'ן חתן און מיט מיר, אינמיטן טאנצן איז ער געווארן זייער צוקאכט און ער שרייט צו מיר אין אויער: "דער טאטע איז דא, איך זאג דיר ער איז דא", מיינענדיג צו זאגן אז מוהרא"ש איז דא; ביי מיר איז דאס נישט א נייע זאך, מוהרא"ש איז דא מיט אונז, מוהרא"ש געפונט זיך דארט וואו מען רעדט פון אים, דארט וואו מען טוט זיין רצון. ביי אונז לעבט מען מיט מוהרא"ש; געדענקסט אונדאי ווי אזוי מען לעבט אין ישיבה, מען לעבט מוהרא"ש, מען אטעמט מוהרא"ש; הלוואי זאלן אלע וואס פאררופן זיך תלמידי היכל הקודש אזוי לעבן מיט מוהרא"ש.

געדענקסט ווען מען איז געגאנגען צו מוהרא"ש ווייזן די זמירות וואס מיר האבן ארויסגעגעבן, אויפ'ן דעקל שטייט זא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש, עס שטייט נישט בנשיאות, מיסודו, בהנהלת וכו'; האבן זיי געשריגן



צו מוהרא"ש אז יואל וויל פירן, וְהָא רַאָיְ עָם שְׁטִיט נישט מוהרא"ש'ס נאמען... איך האב זיי גארנישט געענטפערט, איך האב געוויזן פאר די תלמידים, קוק אריין אין די זמירות, קוק די ניגונים, יעדע ניגון איז מוהרא"ש זאגט, מוהרא"ש לערנט אונז זכו וכו'.

אונדאי איז מוהרא"ש דא, נישט נאר מוהרא"ש, נאר אויך דער רבי און רבי נתן, אלע צדיקים זענען אין ישיבה. א פלאץ וואו מען לעבט מיט צדיקים - זענען די צדיקים דארט, בפרט ביי די חתונה זענען געקומען די בעטלערס; איך האב זייער אסאך געבעטן דעם אייבערשטן איך וויל זען די בעטלערס, איך בענק זיך צו די בעטלערס. דער רבי דערצייילט (ספורי מעשיות, מעשה יג): "ווי זיי האבן אזוי גיבענקט נאך דעם בלינדן בעטלער, דערן וויל רופט ער זיך אן, איך בין דא, איך בין גיקומען צו אייך אויף דער חתונה", נאכן זיך בענקען דעמאלט האבן זיך די בעטלערס באוויזן; עס שטייט נישט אין די מעשה אז די בעטלערס זענען געקומען, עס שטייט, זיי האבן זיך אנגערופן: "איך בין דא"; זעט מען אז מען קען שטיין נעבן בעטלער, מען קען זיך געפונען ביים בעטלער, אבער מען שפירט נישט, מען ווייסט נישט, מען לעבט נישט מיט זיי, נאר נאכן בענקען, וועלן און האפן - דעמאלט איז מען זוכה זיי צו געפונען.

עס איז געווען א קידוש השם. דו ווייסט דאך וואס מען רעדט אויף אונזער ישיבה, די לשון הרע איז אזוי שטארק, עד כדי כך, אפילו מענטשן וואס הערן די שיעורים אויפ'ן טעלעפאן, זיי ליינען די וועבליכע בריוו פון ספר עצתו אמונה; נישט נאר זיי ליינען די בריוו, נאר זיי לעבן מיט די בריוו, עס איז זייער חיות - דאך ווילן זיי נישט ארויפקומען אין בית המדרש, זיי טראכטן אז דא דרייען זיך מי יודע ווער, און ווען מען טראגט זיי אן א שידוך פון ישיבה - ווילן זיי נישט אויסהערן, זיי זענען אזוי זיכער אז דא זענען די בחורים קלים ורקים.

זעצט ווען עס איז דא א חתונה קומען אלע צו גיין, קרובים וואס וואלטן

נישט געגאנגען צו א קרוב'ס חתונה; דאך אין ברוס'ל, אין היכל הקודש, אין ישיבה - ווילן זיי זען; איז דאס א שטארקע הפצה. בפרט מיין משפחה זענען אלע רבנים, דינים, מגידי שיעורים וראשי ישיבות, פון אלע זייטן; פון מיין טאטע'ס זייט, פון מיין מאמע'ס זייט, אויך פון מיין שווער'ס זייט און מיין שוויגער'ס זייט, אלע האבן געזען די ישיבה, די בחורים, די פשוט'ע חתונות און אזוי ווייטער.

דער סאטמערער דיין פון קרית יואל, הרב הגאון רבי געציל בערקאוויטש שליט"א איז געקומען, ער איז אן איידעם ביי מיין שווער'ס שווער, הרב הגאון רבי יצחק דוד פריעדמאן זכרוננו לברכה, דער פאפא'ער ראש הכולל; ער זאגט מיר כסדר ווען ער טרעפט מיר אז ער ווערט זייער נתפעל פון תלמידי היכל הקודש, פון די דרך ארץ און יראת שמים. אויך איז געווען דער סאטמערער דיין פון בארא פארק, הרב הגאון רבי משה פריעדמאן שליט"א, אן איידעם ביי מיין זיידע זכרוננו לברכה, ער איז זייער נתפעל געווארן פון די ישיבה און פונעם חתן.

אויך איז געווען מיין פעטער הרב רבי יוסף טייטלבוים שליט"א, ראש הכולל פון סאטמער בארא פארק, א ברודער פון מיין מאמע. אויך מיין פעטער רבי יעקב טייטלבוים שליט"א, דער רב פון תולדות אברהם יצחק אין מאנסי, ער איז זייער ווארעם פאר היכל הקודש, ער זאגט מיר אלץ אז דער פלאץ איז א הייליגע פלאץ.

מיין זיידע קארלסבורגער רב זכרוננו לברכה, ווען ער איז געווען אין ישיבה ביי מיין זון שלמה'ס חתונה, האט ער מיר צוגערופן און געזאגט: "עס שפירט זיך דא א ריח טהרה"; ער האט דאס אפאר מאל איבערגעזאגט. איך שרייב דיר דאס אלעס ווייל איך האב געהערט אז דו האסט געהאט אין פלאץ צו קומען מיטהאלטן די שמחה, למעשה ביסטו נישט געקומען; זאלסטו וויסן אביסל וואס מיר האבן זוכה געווען.

איך וויל דיר זייער מחזק זיין זאלסט אויפלעבן גאנץ מאנטשעסטר, אם קטן אפה בעיניך - ראש שבטי ישראל אפה! ווען עס קומט צו מחזק זיין אנדערע - טאר מען נישט טראכטן 'מי אַנְכִי? ווער בין איך?' מען דארף ליכטיג מאכן פאר אנדערע.

חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה זֶאגן (תענית ז): "נמְשְׁלוּ דְבָרֵי תוֹרָה כְּעֵץ", די תורה איז צוגעגליכן צו האלץ, "שנאמר", אזוי ווי עס שטייט (משלי ג, יח): "עץ חיים היא למחזיקים בה", די תורה איז א לעבעדיגע בוים, "לומר לך", אונז צו לערנען, "מה עץ קטן מדליק את הגדול", אזוי ווי א קליינע שוועבעלע צינדט אן א גרויסן דיקן בוים, "אף", אזוי אויף, "תלמידי חכמים קטנים מחזקים את הגדולים", די יונגע מקורבים, די יונגע קליינע - לעבן אויף די גרויסע.

ביים צווייטן טאג האב איך זייער געטאנצן מיט מיין פעטער רבי שמואל טייטלבוים שליט"א. דו קענסט אים גוט, ער לערנט בכרותא מיט זיין זיידע ר' יצחק פריעדמאן, ער דאווענט אין די ברסלב'ער שול אויף ליע עווענוו ביי זיינע פעטערס, משפחת וואסילסקי. ער האט זיך געדריידט אויפן ערד ווי א רעדל, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן פו): "מה שמהפכין את עצמן", וואס איז די טעם ביי א חתונה אז מען דריידט זיך איבער? "זה בחינת (שמות יט ג): 'ומשה עלה'", ביים חתן ביי זיין חתונה ווערט יעצט ביי אים א בחינה פון קבלת התורה, און מיר געפונען אז ביים בארג סיני איז אזוי געווען, משה רבינו איז ארויף אין הימל, און (שמות יט כ): "וירד ה' על הר סיני", שחתוננים עלו למעלה והעליונים ירדו למטה", פביכול דער אייבערשטער איז אראפגעקומען על הר סיני.

צום בענטשן האב איך מכבד געווען מיין שוואגער הרב יואל זוסמאן הורוויץ, א זון פון ספינקער רבי שליט"א; מיט די שבע ברכות האב איך מכבד געווען מינע פעטערס, איין ברכה האט געזאגט אונזער זיין הרב ר' יונה.

ביים מצוה טאנץ האב איך אסאך מתפלל געווען פאר אידישע קינדער, מיר זאלן שוין אלע זוכה זיין זיך צוריק קערן צום אייבערשטן. איך האב געטאנצן מצוה טאנץ אפאר רגעים אַנכאפּנדיג די הענט, און נאכדעם לפני הפלה; עס זענען דא פארשידענע מנהגים ווי אזוי מען טאנצט מצוה טאנץ מיט א טאכטער, א טייל טאנצן מיט די הענט, מען כאפט אן די טאכטער, א טייל טאנצן מיט א גארטל און א טייל טאנצן אן גארנישט.

עס איז באוויסט (עייזן חיי מוהר"ן, סימן טז; פּעלת הצדיק סימן תקכח) אז דער הייליגער רבי, ביי די חתונה פון זיין טאכטער מרים, האט דער רבי געוואלט טאנצן מיט איר מצוה טאנץ, אבער דער מחותן, דער וואלטיסיסקער האט דאס נישט צוגעלאזט און דער רבי איז פארשעמט געווארן, ביים סוף האט זי נישט זוכה געווען צו האבן קינדער. רבי נתן האט געזאגט: "מרים האט פוגם געווען בכבוד משה רבינו, האט זי באקומען אן עונש שנתניבמה און נישט געהאט קיין קינדער"; על כל פנים, דער רבי האט געטאנצן מצוה טאנץ ביי די אנדערע טעכטער.

נאך די חתונה בין איך צוגעגאנגען צום וואכטנאכט פון יענקי לעזער גרו יאיר, די וואכטנאכט איז געווען ביי זיין שווער מרדכי יונה.

מאנטאג אינדערפרי איז געווען די ברית אין ישיבה, זיין טאטע רבי יצחק שליט"א איז נישט געווען, ער איז אין יבנאל. זיי האבן אויפגעשטעלט א מאשין ער זאל קענען מיטהאלטן די ברית מיט די סעודת ברית, אויך האט מען געקענט זען דא וואס טוט זיך אין יבנאל.

סנדקאות האט ער געגעבן זיין שווער, מיר האט ער מכבד געווען אן הפסא און עמידה לברכות, די ברכות האט געזאגט זיין שווער'ס טאטע, ויקרא שמו בישראל בנימין בייניש לעזער.

געדענקסט אודאי ר' בנימין בייניש עליו השלום, ער איז געווען א

פרייליכער איד, א איד פול מיט חיות, ער האט שטענדיג געטאנצן און געזינגען, ביי יעדע שמחה האט ער נאר געזינגען און געטאנצן, ער פלעגט קומען אין ישיבה ביי שמחות פון אייניקלעך, אלץ איז ער צוגעקומען געבן גוטע ווערטער, מאכן שפירן יענעם גוט.

ביי די סעודה האט רבי יצחק גערעדט, מען האט אים געהערט מיט די מאשין.

נאכדעם האב איך פארגעלערנט די שיעור גמרא אין ישיבה, אויף איז געווען א שיעור התחזקות פאר די בחורים. מיר האבן גערעדט צו די חתנים; זיי דארפן זיך אויפפרישן, מען דארף פריש מקורב ווערן ווען מען האט חתונה. איך ווייס נישט אויב דו הערסט אויס די שיעורים פון ישיבה אויפן טעלעפאן, די שיעור איז ווערד אויסצוהערן. אויף האבן מיר גערעדט פון אמונה, מען האט געזינגען מיט די בחורים די ניגון פון הרב הקדוש מבארדיטשוב זכותו יגן עלינו, "דו, דו, דו":

"אז עס איז גוט - איז דאך דו, חלילה פארקערט [ווען עס גייט נישט גוט] - איז ווייטער דו, אז עס איז דו - איז גוט, און אז עס איז גוט - איז ווייטער דו".

ביינאכט האט מיין טאטע, קארלסבורגער רב שליט"א געמאכט א שבע ברכות ביי זיך אין שטוב, עס איז געווען זייער שיין. מיינע פעטערס זענען געקומען, מיין שווער האט גערעדט זייער הארציג, בתוך הדברים האט ער געזאגט: "ווי איז דא א שענערע זאך, א ראש ישיבה דערוועלט זיך א תלמיד, איינער וואס ער האט אליינס אריינגעלייגט כחות אין אים?"

איך האב פאמערקט אן אינטערעסאנטע זאך, ווען איך הער דרשות הער איך פרסלכע דיבורים. ווען מיין טאטע רעדט, מיין שווער, אזוי אויף אנדערע; איך פאלעק זיך די פינגער. מיין שווער האט געפרעגט, וואס איז די פשט פון שמחת חתן וכלה וואס מען מאכט ביי די חתונה, לכאורה וואלט

מען שוין געדארפט פראנווען די גאנצע זאך ביי די לחיים, ביי די ווארט;  
וואס איז יעצט די שמחה?

ער האט דערמאנט די ווערטער פון זוהר די וואך אין די פרשה (רעיא  
מהימנא, פרשת בא, דף מ:): וואס דארף מען דערציילן די ניסים פסח ביינאכט,  
אמער, "והא קודשא בריך הוא ידע כלא!" דער אייבערשטער ווייסט דאך  
סיי ווי אלעס, "כל מה דהוה", אלעס וואס איז געווען, "ויהוי לבתר דנא",  
און וואס גייט זיין! די באקאנטע שטיקל זוהר וואס מען זאגט פסח ביים  
סדר, נאר מען דארף פסדר לויבן דעם אייבערשטן. דאס ווייזט מען פארן  
חתן, ביים שידוך ביסטו דאך געווען פרייליך, האסט געדאנקט און געלויבט  
דעם אייבערשטן, יעצט זאלסטו ווייטער דאנקען און לויבן, אזוי האט ער  
צאמגעפלאכטן דעם צווייטן חלק זוהר וואס רעדט זיך פון תשובה, ווי דער  
זוהר הקדוש פּרעגט, וואס פעלט אויס צו דערציילן דעם אייבערשטן וואס  
מען האט געטון, די עבירות, חטאים און עוונות וכו'? דער אייבערשטער  
ווייסט דאך אלעס וואס איז געווען און וואס וועט זיין? נאר ווען דער מקטרג  
קומט מקטרג זיין אויפ'ן מענטש, ער זוכט אן עונש, זאגט מען אים, מען איז  
זיך שוין אויסגעקומען, ער האט שוין דערציילט און געבעטן א תשובה, אזוי  
אויך א חתן, ביום חפתו איז א טאג פון תשובה, מוחלין לו כל עוונותיו,  
זאגט מען דעם חתן, אזוי זאלסטו לעבן דיין גאנצע לעבן.

דערנאך האט זיך דער חתן אויפגעשטעלט און הייבט אן רעדן דברי  
תורה, מיר איז גוט געווארן... נאך א מזל מען פירט זיך אז מען זינגט אריין.  
דער חתן איז נאך יונג, איך שטעל זיך פאר ווען ער וואלט ווען גערעדט  
וואלט ער גערעדט אן קיין צמצום; יונגע מקורבים, פרישע מקורבים כאפן  
נישט די נקידה ווי אזוי צו רעדן ביי א שמחה.

ווער עס געדענקט מוהרא"ש, ברב חכמתו, ער האט גערעדט לויט די  
משתתפים, בבחינת (זוהר הקדוש פרשת תצוה, דף קפז:): "זכאה מאן דמליל על  
אודנין דשמעין", וואויל איז דער וואס רעדט צו אויערן וואס הערן,

מוהרא"ש פלעגט אלץ רעדן פון צדיקים לויט די משפחה צו וואו זיין קערן זיך, ווען עס איז געווען א שמחה פון סאטמערע חסידים פלעגט ער רעדן פון דאס גרויסקייט פון סאטמאר רבי, ווען עס זענען געווען בעלזא חסידים האט ער גערעדט פון בעלזא רב זכותו גן עלינו, און אזוי ווייטער.

דאס איז נישט קיין חנופה חס ושלום, מוהרא"ש האט קיינעם נישט געחנפה'ט, אפילו ביי שמחות. איך געדענק, יארן צוריק האבן אנשי שלומינו געמאכט א שבע ברכות פאר איינעם פון די חבורה, מוהרא"ש איז געקומען, מען האט מכבד געווען מוהרא"ש צו רעדן, דער זיידע פונעם חתן דאווענט מיט סדורים פון קבלה, יעדע ווארט פון דאווענען דארף מען מיטן דפוס, גאנצע בלעטער מיט שמות, מוהרא"ש ביים דרשה האט זייער חוזק געמאכט פון דעם, מוהרא"ש האט נאכגעמאכט די וועג ווי אזוי עס קוקט אויס ווען מען דאווענט אזוי, אלע האבן געלאכט. עס איז געווען אינטערעסאנט צו זען אז מוהרא"ש איז שטארק מיט זיין נקודה, פון איין זייט זעען מיר ביי שמחות ווען עס קומען משפחה, נישט אנשי שלומינו, רעדט מוהרא"ש צו זיי פון צדיקים פון זייער אפשטאם, און פון די אנדערע זייט זאגט מוהרא"ש זיין נקודה אן קיין שום פחד.

דער חתן'ס זיידע רבי אברהם חיים פארקאש איז געקומען צו פארן, ער האט זיך אנגעשטרענגט צו קומען, ער האט אויך גערעדט זיינע חידושים. מן הסתם קענסטו דעם איד, ווען איך זע דעם איד דערמאן איך זיך פון א דיבור פון מוהרא"ש. מוהרא"ש האט מיר אמאל געזאגט אינמיטן טאנצן חול המועד סוכות ביים רבינ'ס יארצייט: "קוק אן דעם איד, דאס דארף מען קענען".

ער פלעגט אלץ אריינשפרינגען אינמיטן דעם רינג טאנצן א קאדאטשקע, א פרייליכע טאנץ; מוהרא"ש זאגט מיר: "דו זעסט דעם איד?" בשעת ער האט געטאנצן מיט אזא שמחה, - "דאס דארף מען קענען"; ווען עס גייט גוט, אלץ גייט כסדר, אזוי ווי מען וויל - דעמאלט איז נישט קיין

קונץ צו זיין פרייליך, דעמאלט איז דאך יעדער פרייליך, עס גייט דאך גוט, נאר ווען מען איז פרייליך ווען מען האט א שווערע לעבן - דאס איז א קונץ. פון דארט בין איך געגאנגען צו א וואכטנאכט פון א טייערער אינגערמאן, יעקב הלל גרו יאיר, א זון פונעם מחותן, ביי זיין שווער אין שטוב. זיין שווער איז אן אייניקל פון הייליגן ראפשיצער רב זכותו יגן עלינו, פן אחר בן, עס איז אויסגעקומען א שיינע שמועס פונעם הייליגן ספר זרע קודש. איך האב אים געוויזן דעם שטיקל זרע קודש פּרשת וארא (דבור המתחיל וידבר משה כו), א שטיקל וואס איז ווארט ביי ווארט פון רבינוס ווערטער, ער פּרעגט, מיר געפונען ביי די אידן אין מצרים, אז דער דיבור איז געווען אין גלות. זיי זענען געווען ביי פּרעה, פּרעה איז די אותיות פּה רע, נאכדעם איז געווארן פּסח - פּה סח; ווען מען איז ארויס פון מצרים איז געווארן די מויל רעדנדיג, לכאורה זעט מען אין די תורה, עס שטייט (שמות ב, כג): "ויזעקו, ותעל שועתם אל האלקים מן העבדה", זעט מען דאך אז מען האט נא געבעטן און געשריגן צום אייבערשטן! זאגט ער ממש די ווערטער וואס מיר הערן פון רבי'ן, אפילו א מענטש קען נישט דאווענען, זיין מויל איז פארמאכט און פארשלאסן, ער איז ביי פּרעה אין מצרים, זאל ער פון דעם אליינס מאכן א תפלה, ער זאל שרייען צום אייבערשטן: "רבונו של עולם, איך בין אזוי ווייט פון דיר, איך וויל דאווענען, איך וויל דיר דינען, העלה מיר באשעפער"; טייטשט ער, די אידן אין מצרים זענען געווען אזוי ווייט, זייער דיבור איז געווען אין גלות, זיי האבן נישט געקענט דאווענען, זיי האבן אבער געשריגן צום אייבערשטן, ויזעקו בני ישראל: "מיר וויל ארויסגיין פון גלות!"

דינסטאג איז געווען די ברית אין ישיבה, ער האט מיך מכבד געווען מיט סנדקאות, איך האב זייער אסאך געבעטן דעם אייבערשטן פאר אלע בחורים וואס דארפן שידוכים, בחורים און מיידלעך זענען אזא רחמנות. געדענקסט אונדאי ווי שווער דיר איז געווען ביז זיין שידוך איז



אָנגעקומען... איך וויל דיר טאָקע זאָגן, יעצט ווען מיר האָבן געלעָרנט מסכת מגילה (דף יד.): "גדולה הַסֵּרַת טַבַּעַת יוֹתֵר מִמַּ"ח נְבִיאִים", האב איך געזאָגט פאר'ן פּאַרלעָרנען דיינע ווערטער וואס דו האָסט מיר געזאָגט אַלס בַּחוּר, "שפּלן לאַ הַחֲזִירוּם לְמוֹטָב", אַלע מגידי שיעורים פּרוּבירן צוריק צו בַּרענָגען דעם בַּחוּר צום אַייבֶּערשטן, אַבֶּער עס העלפֿט נישט, דער בַּחוּר וויל מאַכן דעם הַסֵּרַת טַבַּעַת, ער וויל נעמען דעם רינגל און געבן פאר זיין פֿלֶה, "וְאֵלוֹ הַסֵּרַת טַבַּעַת הַחֲזִירָתוֹ לְמוֹטָב", דאס טוט מער אויף ווי אַלע מוסר ווערטער, די בַּחוּרִים האָבן זייער הנָאָה געהאַט פון די חֲזוּקָה.

אינמיטן די ברית איז דער חתן נתנאל מיט די פֿלֶה אָנגעקומען, מען האט געמאַכט ביים סעודת ברית שבע ברכות. איך האב פאַרְגֶעסן פון דעם, איך האב נישט געדענקט אז דער חתן גייט קומען, איך האב נישט אָנגעגרייט מיין שטריימל, איך בין געזעצן מיט מיין הוט ביי די שבע ברכות.

ביי די סעודת ברית האָבן זיינע שוואַגערס געזינגען שיינע באַבוּבֶער ניגונים, יום לִיבֶּשָׁה, אויף האָבן זיי געזינגען אַרְבֵּעַה נְקָרָאוּ נְחֵלָה; זייער שיינע ניגונים. איך האב געזאָגט אַבִּיסֵל דְבָרֵי תוֹרָה, מען האט זיך מְחַזֵּק געווען מיט'ן רבינ'ס ווערטער, דאס גרויסקייט פון דינען דעם אַייבֶּערשטן בתְּמִימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת.

אַפִּילוּ דוּרְכָאוּסֵי דֵי שְׁבַע בְּרָכוֹת טַעַג איז אָנגעגאַנגען די שיעורים אין ישיבה יום יום, איך האב פאַרְגֶעלעָרנט דעם בִּלְאֵט גְמָרָא, אויף האב איך פאַרְגֶעלעָרנט אַפֶּאר פֶּרְקִים רַמְבַּ"ם, הַלְכוֹת קָרְבַּן פֶּסַח.

נאַכמיטאָג איז געווען דער טעגליכער שיעור הַתְּחִזְקוֹת, מיר האָבן גערעדט פון דעם וואס דער רבי זאָגט: "איך בין אַ סוּד, וואס אַפִּילוּ מען זאָגט אויס דעם סוּד - בְּלִיב איך נאַכאַלץ אַ סוּד"; מען זעט אַן אינטערעסאַנטע זאַך, אַזויפֿיל מענטשן נעמען זייער גאַנצע חיות און הַתְּחִזְקוֹת פון רבי'ן, זיי לעבן מיט די שיעורים פון ישיבה, זיי זענען זיך מְחַזְּקִים.

מיט די בריוו פון עצתו אמונה, אשר בנחל, - דאך ווילן זיי זיך נישט  
אידענטיפיצירן מיט'ן רבי'ן, זיי בלייבן ביי זייער טויטע רבי.

איך האב יעצט אנגעטראגן א שידוך פאר איינער וואס זאגט מיר: "מיין  
גאנצע לעבן, מיין אידישקייט, מיין שלום בית - אלעס איז פון רבי'ן", זייט  
ער האט געטראפן די שיעורים האט זיך ביי אים אנגעהויבן דאס לעבן. ער  
זאגט מיר אז איך בין געווען זיין שדכן, איך קוק אים אן, איך ווייס נישט  
וואס ער רעדט, 'איך בין געווען זיין שדכן? איך קען דיר אפילו נישט!  
זאגט ער מיר, דער ראש ישיבה קען מיר נישט אבער פון ווען איך הער די  
שיעורים האט זיך ביי מיר אנגעהויבן דאס חתונה געהאטע לעבן, ער זאגט  
מיר: "זעסט מען תפילין בייטל? דא דארף שטיין דער ראש ישיבה'ס נאמען;  
איך פלעג נישט לייגן תפילין"; איך קוק אים אן, איך טראכט 'וואס רעדט  
ער? ער זעט אויס ווי א וואילער מענטש'. ער זאגט מיר: "איך האב א  
טאכטער, איך זוף א שידוך, דער ראש ישיבה זאל מיר וואונטשן", זאג איך  
אים: "איך האב זייער א וואילער בחור, א תלמיד פון ישיבה", זאגט ער  
מיר, נא, איך קען נישט נעמען פון ישיבה, פרגע איך אים: "וואס? זיין ווייב  
איז די מניעה?" זאגט ער: "ניין, מיין ווייב שטופט מיר איך זאל נעמען א  
בחור פון היכל הקודש, זי זעט ווי שייך איך רעדט צו איר, זייט איך הער די  
שיעורים, די גאנצע שטוב איז געווארן א גן עדן, זי וויל נאר א בחור פון  
היכל הקודש, אבער איך קען נישט נעמען א תלמיד הישיבה".

איך האב נישט גע'טענה'עט, איך האב געש'מייכל'ט. איך טראכט צו  
מיר, 'וואס איז פשט? דער איד זאגט דאך אליינס אז ער האט נישט געלייגט  
קיין תפילין, יעצט נאכן הערן דרשות פון רבי'נס ווערטער לייגט ער תפילין,  
פארן וואס וויל ער נישט נעמען אן איידעם וואס וועט לייגן תפילין און רעדן  
שיין צו זיין טאכטער? אלא מאי, איך בין א סוד, וואס אפילו מען דערציילט  
דעם סוד בלייב איך א סוד'.

דינסטאג נאכט האט מיין שווער געמאכט שבע ברכות אין ווייטצענער

בית המדרש, דער מחותן ר' יואל האט זייער שיינ גערעדט, ער האט געזאגט, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ח.) במערבא, אין ארץ ישראל האט מען געפרעגט א חתן, מ'זא אדער מ'זא, האסט גוט געטראפן אדער האסט געטראפן דעם טויט? פרעגט ער, וואס האבן זיי געוואלט מיט די פראגע?

לאמיר זאגן דער חתן האט נישט געטראפן, ביי אים איז מר ממנות, ביטערער ווי טויט, נו וואס ווילסטו פון אים? ווילסטו טשעפען?! וואס איז די פוננה פון די חכמים צו פרעגן מ'זא או מ'זא? נאר על פי הקדמות רבינו ז"ל איז דאך משמע אז אלעס איז תלוי אינעם מאן, דער וואס זאגט מ'זא טוב, און דער וואס זאגט מ'זא אבי מר ממנות - דאס איז נישט פון איר זייט, דאס ווייזט ווער דער מענטש איז; דער וואס זאגט ווען מען פרעגט אים ווי אזוי גייט דיין שלום בית? זאגט ער שפח אייבערשטער, מ'זא אשה מ'זא טוב, עס איז מיר אזוי גוט, דער אייבערשטער איז אזוי גוט צו מיר - דאס איז א סימן פון אן ערליכער איד, אבער אז מען פרעגט איינעם ווי אזוי גייט דיין שלום בית, און ער זאגט זי איז מיר ביטערער פון טויט, איז א סימן אז מען דארף מחזק זיין דעם מענטש און אים לערנען ער זאל וויסן אז אלעס איז תלוי אינעם מאן, אויב וועסטו זיך איבערגעבן צום אייבערשטן, דו וועסט ארייננעמען אמונה אין דיר, דו וועסט געדענקען אז עס איז גארנישט דא אויסער אים, דומם, צומח, חי, מדבר, הכל לכל עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך; די ווייב, די דזשאב, די הויז, די דירה, די קינדער, שכנים, משפחה, אלעס איז א לבוש פונעם אייבערשטן - וואלט ער נישט געזאגט מר ממנות; דאס האבן זיי געוואלט.

מיטוואך איז געווען זייער א שיינע טאג אין ישיבה, איך האב געגעבן א שיעור בלשון הקודש פאר די בחורים וואס פארשטייען נישט קיין אידיש, מיר האבן גערעדט פון די שרעקליכע נייעס פון ארץ ישראל. די יאר איז געווען אין די נייעס, צוויי מענטשן האבן זיך גענומען דאס לעבן נאכדעם וואס עס איז געווען אין די נייעס אז זיי האבן געטון עבירות רחמנא לצלן,

אן אַרײַנגײן אויב עס איז אַמט אַדער נישט, דאס האט מיט'ן באַשעפער, דער אייבערשטער ווייסט דעם אַמט, ער איז דן דעם מענטש אויף אַלע זײנע מעשים, מיר האָבן גערעדט וואס איז נוגע פאר אונז, מיר האָבן גערעדט וואס מען באַקומט פון רבי'ן, די חלק הַהתחזקות.

דו ווייסט דאך אונדאי וואס טוט זיך אין בַרסֶלֶב די לעצטערע יארן, די בַרסֶלֶב'ער האָבן זיך געטראָפן אַ נייע מצוה, קודם האָבן זיי גערודפֿט מוהראַש זכותו יגן עלינו מיט די גרעסטע רדיפות, היינט האָבן זיי געטראָפן אַ נייע ציל, זיי רודפֿן אַ צווייטן רב, אַ משפיע. דיין זיידע איז דאך אויף פון די גרויסע לוחמים. עס איז אזוי עקלדיג צו זען אין בַרסֶלֶב, אידן וואס שטייען אויף יעדע נאכט זאגן חצות און זענען זיך מתבודד וכו' וכו', זאלן זיך אזוי נארן, זאלן זיין פארנומען מיט לוחם זיין, רעדן אויף אַנדערע; אַנשטאט צו רעדן פון תכלית, פון תורה ותפלה, רעדן פון זיך אַנגרייטן אַרייַנצוכאַפן נאך גוטס און נאך גוטס, איז מען פאַרנומען צו רעדן אויף אַנדערע, מען האט אַרויסגעלאזט מעשיות, לשון הרע והוצאת שם רע.

דא קענסטו זען וואס דער רבי געבט, ווער עס האט די חיזוק פון רבי'ן - דער נעמט זיך נישט דאס לעבן, דער גייט ווייטער אן מיט עבודת השם, דער וואס האט נישט די חיזוק פון רבי'ן, דער פארלירט זיך, און אז מען באַשמוצט אים, מען רעדט אויף אים - שייסט ער זיך, אַדער הענגט ער זיך.

אזוי ווי עס איז געווען ביי רבי נתן זכרוננו לברכה, מען האט דערציילט פאר רבי נתן, עס איז געווען אַ איד וואס פלעגט פאסטן משבת לשבת, אַלע האָבן אים געגעבן כבוד, אַלע האָבן זיך אויפֿגעשטעלט פאר אים, מען האט אים געגרוסט: "גוט שבת!"

ויהי היום, עס האט אים אַנגעכאַפֿט אַ בלמוס, עס איז אים שלעכט געוואָרן, ער האט געשפירט ווי ער גייט חלש'ן, האט ער זיך געוואשן און גענומען פון די מצוה פון די ערובי חצרות פון בית המדרש, דער משמש האט

דאס באַמעַרקט, ער האט געטראַכט צו זיך 'דער איד פאַפט אָפּ אַלעמען, ער זאָגט אז ער פאַסט, יעצט זע איך ער איז אַ גנב, ער גנב'עט די מצה פון שטאַט! אָן צו גיין פֿרעגן דעם איד וואס גייט פֿאר, האט ער אַנגעהויבן שרייען קולות: "גנב! פֿאַפּער!!!!" ווער עס איז אַריינגעקומען אין שול האט דער מַשְׁמֵש דערצייילט די מעשה, ער האט יענעם זייער מבזה געווען. יענער האט נישט געהאט אונזער התחזקות, ער איז נעבעך אזוי אַראַפֿגעפֿאלן, ער האט אַפֿגעלאַזט אידישקייט השם ירחם.

ווען רבי נתן האט דאס געהערט האט ער געזאָגט: "א שָׂאד, א שָׂאד; ווען ער וואלט זיך דערהאלטן וואלט ער צוגעקומען צו די גרעסטע מדרִיגה"; עס איז נישט קיין קונץ צו דינען דעם אייבערשטן ווען אלע געבן פֿבוד, ווען אלעס גייט גוט, די קונץ איז ווען אלע רעדן אויף מיר, אלע שפּעטן, אלע זענען מבזה - בלייב איך אַ געטרייער עבד צום באַשעפּער.

דאס זעט מען יעצט ביי די שוידערליכע נייעס, מענטשן זאלן זיך אזוי פארלירן און זיך הרג'ענען, און פון די אנדערע זייט ברסלב'ער חסידים וואס האבן די חיזוק פון רבי'ן בלייבן געטריי, דאווענען און לערנען און דינען דעם אייבערשטן מיט'ן זעלבן ברען.

בנוגע דיין זיידע וואס פירט אַ מלחמה מיט הרב ... זאלסטו וויסן, מוהרא"ש האט מיר געזאָגט, די זאכן וואס מען רעדט וכו' - איז נישט אַמת.

ביינאכט איז געווען שבע ברכות אין קרית יואל ביים זיידן ר' אברהם חיים אין בית המדרש בית נתנאל, איך האב גערעדט אביסל פונעם זיידן רבי נתנאל פֿאַרקאַש. איך האב געזאָגט, יעצט ביים דעם שידוך איז אינטערעסאַנט, וועם איך זאג איך האב אַ שידוך געטון, דער חתן'ס נאמען איז נתנאל פֿאַרקאַש, זאגן זיי, אָה! נתנאל פֿאַרקאַש... יעדער איינער, איינס ביי איינס ווייסט פון דעם איד ר' נתנאל פֿאַרקאַש, מען זעט וואס שלמה

הַמְלִיךָ זָאגט (קהלת ז, א): "טוב שם משמן טוב", א גוטע נאמען גייט אזוי ווייט און פאר לאנגע יארן.

פון קרית יואל בין איך געפארן קיין קרית ברסלב אנגרייטן דעם שבת שבע ברכות, ביינאכט האב איך זיך נישט גוט געשפירט, אינדערפרי האב איך זיך אויך נישט גוט געשפירט, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל זיך שפירן גוט, נאכמיטאג איז מיר בעסער געווארן, בין איך געגאנגען אין חדר און אין סקול, איך האב גערעדט צו די קינדער, נאכדעם האב איך פארגעלעבנט א בלאט גמרא פאר די עלטסטע פתח, מנחה מעריב האב איך געדאווענט אין שטעטל; עס איז א פרייליכע פלאץ, איך בין געקומען מער און מער צו מיינע כחות.

ביינאכט איז געווען שבע ברכות אין קרית יואל ביים מחותן אין שטוב, עס איז געווען אן אויסערגעווענליכע שיינע שבע ברכות, מען האט גערעדט און געשמועסט פון רבי'ן, עס האט זיך אנגעהויבן מיט א שמועס ביז עס איז געווארן א שיעור, איך האב מחזק געווען די מפיצים זיי זאלן פון פריש אנהייבן הפצה, אז יעצט איז אריינגעקומען די גייעס, א איד האט זיך גענומען דאס לעבן, דער איד קומט פון קרית יואל - דארפן מיר זיך שטארקן אין הפצה.

איינער, א שכן, האט אריינגעשריגן: "וואס האט דאס מיט קרית יואל? וואס איז קרית יואל שולדיג?" יענער איז געווען זייער צעקאכט, איך האב אים געזאגט, קיינער רעדט נישט אויף קרית יואל, דער שטעטל קרית יואל איז א הערליכע שטאט, אן עיר ואם בישראל, איך וויל מחזק זיין די מפיצים פון קרית יואל זיי זאלן עוסק זיין מער אין הפצה, אז אזא זאך זאל נישט פאסירן.

נאכדעם האב איך טאקע געהערט פון המפיץ, האברך הלל ווייס גרו יאיר, אן איידעם פון מיין מחותן ר' יואל טייטלבוים גרו יאיר, האט ער

דַּעַרְצֵיילֵט, עַר גַּעבֶט יַעֲדַע וְוּאָף פֿאַר אַ אַיד די גליונות און די קונטרסים  
 עֲצָתוֹ אַמוּנָה, דַּעַר אַיד אִיז אַ קַרְיַת יוֹאֵל'עַר אַיינוואוינער, דַּעַר אַיד אִיז אַ  
 נאַנטער חֵבֵר מיט דַּעם אַיד וואס האט זיך יַעֲצָט גַענוממען דַּאס לַעבֶן, בֵּיידַע  
 זַענען עֲלַנְדַע מַעֲנִטְשֵׁן, יַעֲצָט אִיז דַּעַר אַיד גַעווען אַפֿאַר טַעג אִין שְׁטוּב, הָאט  
 מֶען גַעשמועסט אויף אים, אַפֿשֶׁר הָאט עַר זיך אויף גַע'הַרְגֵׁט רַחֲמָנָא  
 לַצֵּלָן, רופט עַר אָן דַּעם מַפִּיץ און זאַגט: "מַעֲנִטְשֵׁן פֿרַעגן מִיר צִי אִיךָ הָאב  
 זיך אויף גַענוממען דַּאס לַעבֶן אַזוי ווי מִיין חֵבֵר, אִיךָ נַעם זיך נִישֶׁט דַּאס לַעבֶן,  
 אִיךָ הָאב עֲצָתוֹ אַמוּנָה, מִיר אִיז גוט, מִיר אִיז פֿיין, אִיךָ הָאב דַּעם  
 אַייבערשטן, אִיךָ ווער נִישֶׁט פֿאַרלוירן ווען זאַכן גֵייען מִיר נִישֶׁט ווי אַזוי  
 אִיךָ וויל".

הַעֲרֵסט ווערטער? אִיךָ הָאף דַּאס וועט דִיר גַעבֶן כַּח צו גֵיין הַפֿצָה; אִין  
 מאַנטשעסטער ביסטו דַּעַר אַיינציגסטער מַפִּיץ, אִיךָ ווארט און הָאף אַז דו  
 וועסט אַנצִינדן מאַנטשעסטער, זיי אַלע מַקְרָב זיין צום אַייבערשטן, צו די  
 אַמוּנָה.

אַ שָׂאד מֶען הָאט דַּאס נִישֶׁט אַפֿגַעכאַפֿט, עס אִיז גַעווען גוטע הַתְּחִזְקוֹת,  
 דַּעם רַבִּינ'ס ווערטער.

שְׁבַת שְׁבַע בְּרָכוֹת אִיז גַעווען אִין קַרְיַת בְּרֶסֶלֶב, לִיבַעֲרֵטי; מִייעַ  
 עֲלִטְעֵן, טאַטע מאמע, שווער און שוויגער זַענען אַרויסגעקומען  
 מיטְהאַלְטֵן די שְׁמִחָה, אויף בְּרוּדַערס און שוואַגַערס זַענען גַעקומען. אִיךָ  
 מוז אַרויסבְּרַעַנְגֵען לַשְׁבַּח פון די מַשְׁפָּחוֹת אִין שְׁטַעטל, יַעֲדַעַר אַיינער הָאט  
 גַעְהאַלְפֵן, מֶען הָאט אונז זייער שיינ אויפֿגענומען, אַנגַעהויבן מיט הַכֶּנֶסֶת  
 אורחים, אַזוי שיינ אויפֿגענומען די גַעסט, אויף הָאבן די מַשְׁפָּחוֹת גַעְהאַלְפֵן  
 מיט די סַעוּדָה, אַיינער הָאט גַעמאַכֶט לַאקְשָׁן, אַ צווייטער קִישְׁקַע, אַנְדַּערַע  
 הָאבן גַעשִׁיקֶט קוגל מיט קַעיק.

אויף זַענען גַעקומען אַנְשֵׁי שְׁלוּמִינוּ צו פֿאַרן מיטְהאַלְטֵן די שיינע שְׁבַת,

עס איז געווען א הערליכע שבת. מיין טאטע שליט"א האט געדאווענט מנחה, קבלת שבת האט געדאווענט מיין שוואגער, מיין שווערס זון, די סעודה האבן מיר געגעסן אין שול אונטער מיין דירה, נאך די סעודה זענען געקומען אנשי שלומינו זיך מיט פרייען מיט די שמחה, דער מחותן ר' יואל גרו יאיר האט דערציילט אז זיין זיידע ר' נתנאל עליו השלום האט אים געגעבן אלס בחור קונטרסים פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, ער האט אויך געהערט פון אנדערע וואס דערציילן אז זיי האבן באקומען קונטרסים פון ר' נתנאל.

מיין שווער שליט"א האט גערעדט, בתוך הדברים האט ער געזאגט, איינער האט געפרעגט ווי אזוי קען מען מקיים זיין משמח זיין חתן וכלה אין ברסלב, די ברסלב'ער האבן דאך שטענדיג א מצוה פון רבי'ן, מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, האט ער געזאגט, עס איז בכלל נישט קיין קשיא, עס איז גאר פארקערט, דיקא מענטשן וואס זענען פרייליך, זיי קען מען נאכמער פרייליך מאכן.

אויף האט מיין טאטע שליט"א גערעדט, ער האט דערמאנט די מעשה פון דעם הייליגן רבי משה לייב סאסובער זכותו יגן עלינו, ער איז אמאל געווען אויף שבת פרשת בא ביים הייליגן רבי'ן רבי אלימלך פון ליזענסק, און דער הייליגער רבי אלימלך זכותו יגן עלינו האט אים מכבד געווען צו זאגן תורה, האט זיך דער הייליגער רבי משה לייב געשטעלט אויפ'ן פסוק (שמות יב, כז): "אשר פתח על פתי בני ישראל", לכאורה וואלט געדארפט שטיין "מעל פתי בני ישראל", נאר ווען דער אייבערשטער איז אראפגעקומען קיין מצרים האט ער געזען אז עס איז פול מיט עבודה זרה, אבער ווי ער האט געזען א אידישע הויז איז ער פכזכול געווארן זייער פרייליך און האט אנגעהויבן טאנצן: "דא וואוינט א איד! דא וואוינט א איד!" וועגן דעם שטייט "על פתי בני ישראל", און דער הייליגער רבי משה לייב איז ארויף אויפ'ן טיש און אנגעהויבן טאנצן: "דא וואוינט א איד! דא



וואוינט אַ איד! " אינמיטן רעדן איז מיין טאטע שליט"א צעקאכט געווארן  
און אנגעהויבן טאנצן: "דא וואוינט אַ איד!"

איך האב אויך געזאגט אפאר ווערטער, איך בין נישט ביי די כחות  
יעצט, איך וועל דיר דאס נאך שרייבן.

שבת אינדערפרי האב איך געלערנט בחברותא מיט ישראל יוסף  
שניצלער זוהר הקדוש, מיר האבן געהאט א שיעור יארן צוריק ווען ער איז  
געווען א בחור, מיר האבן דעמאלט דורכגעלערנט דעם זוהר, כמעט דעם  
גאנצן זוהר, יעצט פרוביר איך משלים צו זיין די פאר פּרשיות וואס מיר  
האבן נאכנישט געענדיגט. עס איז אזוי זיס צו לערנען שבת אינדערפרי זוהר,  
עס איז אן אנדערע זוהר שבת, און שבת אינדערפרי איז דאס גאר אנדערש.  
מיין טאטע האט געליינט קריאת התורה.

נאכן דאווענען בין איך געגאנגען מיט מיין טאטע שליט"א צום שטוב  
פון אונזער נייער דיין, מיין טאטע איז אריבערגעגאנגען קידוש מאכן לחזק  
תורה, מחזק זיין דעם דיין שליט"א מיט זיין בני בית תחי'. די שיינע מדה  
האט מיין טאטע געלערנט פון זיין טאטע, מיין זיידע זכרוננו לברכה, ער האט  
געהאט די גאלדענע מדה, ווען ער האט געזען א צורבא מרבנן האט ער אים  
כבוד געגעבן און אים אויפגעבויט, אזוי האט ער אויפגעשטעלט זייער  
אסאך רבנים, דינים.

שבת מיטאג סעודה איז געווען אין שול.

נאך די סעודה בין איך געגאנגען שפאצירן מיט מיין מאמע תחי' און  
מיין ווייב תחי', מיין מאמע האט זייער הנאה געהאט פון די פלאץ, זי האט  
מיר דערציילט ווי אלע פרויען האבן איר זייער שיינ באגריסט, אלע זענען  
פרייליך, זי זאגט מיר עס איז אינטערעסאנט צו זען א פלאץ וואו יעדער איז  
פרייליך, זי פּרעגט מיר ווי אזוי קען זיין אזא זאך, אלע משפחות זאלן זיין  
צופרידן, קיינער וויל נישט אוועקגיין? איך האב איר געזאגט, דער כח איז

פון רבי'ן, דער רבי איז אזוי מחזק, אזוי משמח; אלע דא אין שטעטל לעבן מיט'ן רבי'ן, דעריבער איז יעדער פרייליך.

מיין מאמע תחנ'ה האט מיר דערציילט, פרויען האבן איר געפרעגט ווי אזוי קענען מיר זוכה זיין צו קינדער וואס וועלן ליכטיג מאכן די וועלט, האט זי זיי געזאגט עס ווענדט זיך וואס מען וויל, וואס איז די שטרעבן פון די מאמע, אויב די מאמע וויל קינדער צדיקים איז מען זוכה צו דעם, איי וועסטו פרעגן, ווער וויל דען נישט קינדער צדיקים? זאגט זי מיר, אלע פרויען, אלע מאמעס ווילן ערליכע קינדער, אבער זיי ווילן נאך אסאך זאכן, זיי האבן נאך אסאך אנגענדעס וכו', א פרוי וואס וויל נאר די איין זאך, איר לעבן איז קינדער צדיקים, איר לעבן איז קינדער וואס וועלן לערנען און דאווענען און טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן - די זענען זוכה צו דעם.

מיין טאטע שליט"א האט גערעדט ביי שלש סעודות.

מוצאי שבת האט די קהילה געמאכט שבע ברכות, עס איז פארגעקומען אינעם חדר בנגן. ביים זינגען די זמירות, די מעשה פון "איש חסיד הגי'", אליהו הנביא איז געקומען אים העלפן אראפגעברענגט א בנגין פון הימל, האב איה געטראכט, דער חדר בנגן איז ממש אזא מעשה, ווען מיר האבן אנגעהויבן דעם שטעטל, מיר האבן געזוכט א פלאץ פאר די תלמוד תורה און מיידל שולע, מיר האבן נישט געוויסט וואס צו טון, מיר האבן אסאך געבעטן דעם אייבערשטן, פלוצלינג האבן מיר באקומען דעם בנגין, ממש א נס פון הימל.

עס זענען זיך צאמגעקומען א גרויסער עולם, די גאנצע שטעטל; במשך דעם שבת האב איה נאר געטראפן א קליין חלק פון שטעטל, דער שטעטל איז אזוי שיין צואוואקסן, מיר האבן היינט שוין פיר בתי מדרשים, דעם שבת פרשת בא האבן מיר געעפנט נאך א שול אויף מארקס, עס קומט נישט אויס זיך צו זען שבת, מוצאי שבת זענען אלע געקומען, אויף זענען געקומען

אנשי שלומינו פון קרית יואל, מאנסי און אפילו פון וויליאמסבורג.

איך האב גערעדט דעם רבינ'ס ווערטער. במשך דעם שבת האב איך נישט גערעדט, און דאס ביסל וואס איך האב גערעדט איז געווען מיט אן איינגעהאלטנדיקייט צוליב משפחה, ביים מלוה מלוה זענען שוין אלע אהיים געפארן האב איך גערעדט פון דאס גרויסקייט פון לערנען די הייליגע תורה. דער חתן האט מסיים געווען ש"ס, דאס איז אין היכל הקודש בכלל נישט קיין אויפטו, עס איז פון די זאכן וואס יעדער בר מצוה בחור, יעדער אינגל - טוט, ביי די וועלט איז דאס אזא ווייטע זאך, מען קוקט אויפ'ן ש"ס מיט יאוש, ווי על מנת שתעלה לרקיע, מיר האבן גערעדט פון התבודדות ותפלה.

מיר האבן גערעדט פון שלום בית, איך האב נאכאמאל איבערגע'חזר'ט די תקנות פון שטעטל, איין תקנה האבן מיר געמאכט, מען דארף האבן שלום בית, אז מען האט שלום בית וועט מען שוין ממילא זיין אן ערליכער איד, מען וועט זיך נישט דרייען ביינאכט אינדרויסן פון שטוב, מען וועט אלעס האבן.

די שלעכטע מחשבה וואס כאפט זיך אריין אין א מענטש ג'ט זיך, ג'ט זיך וועסטו נישט ליידן; די מחשבות זענען פון די קליפות, שדים ורוחות רעות; א איד טאר נישט אזוי טראכטן. איך האב דערציילט מעשיות פון אינגעלייט וואס האבן נישט געוואלט פאלגן, זיי האבן גע'טענה'ט: "איך בין מחויב צו ליידן א גאנץ לעבן וועגן די שלעכטע פרוי?!" איך האב זיך געבעטן ביי זיי, ג'ט זיך נישט, בעט דעם אייבערשטן זאלסט נישט ליידן, אויב מען ג'ט זיך ווערט נישט גרינגער, עס ווערט נאר שווערער דאס לעבן, היינט צו טאגס וויינען זיי, אלע זאגן מיר זיי זענען נישט גערעכט געווען, יעצט ליידן זיי נעבעך אן א שיעור.

טייערער ... נרו יאיר, וואס זאל איך דיר זאגן, די אלע מחשבות מ'זיין

ווייב איז אזוי, זי איז אזוי, 'יענער האט בעסער חתונה געהאט וכו' וכו', דאס איז פונעם יצר הרע, ער מישט דעם מענטש, ער מאכט פון רע - טוב, און פון טוב - רע, אז עס קומען אריין די סארט מחשבות דארף מען גיין אין א זייט וויינען צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך די ווערטער: "רבנו של עולם, האב רחמנות אויף מיר, איך ווייס נישט וואס האט פאסירט מיט מיר, איך בין נישט צופרידן פון מיין ווייב, איך טראכט נארישע מחשבות פון זיך גטן, איך טראכט נאר שלעכטס אויף איר, באשעפער וואס איז געשען מיט מיר? איך בין נישט געווען אזוי, פארנוואס בין איך אזא כפוי טובה? דו האסט מיר געגעבן די ווייב מיט די קינדער, פארנוואס זאל איך טראכטן מחשבות פון זיך גטן? רבנו של עולם וואו איז מיין שכל? וואו בין איך אויף די וועלט? ! אלעס איז ווייל איך היט נישט מיינע אויגן, איך קוק אויף פּרעמדע, איך היט נישט מיין מח מחשבה, דאס מאכט מיך בעצבות, עס ווארפט מיך אראפ אין מרה שחורה, איך ווער נערוועז פון מיין ווייב, העלף מיר איך זאל היטן מיינע אויגן, איך זאל זען אין מיין ווייב וואס איך דמיון אין אנדערע"; דאס איז די עצה, תפלה והתבודדות.

די וואך זענען מיר מסיים מסכת מגילה, מיר הייבן אן מסכת מועד קטן. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט געשריבן טויזנטער בריוו פאר אנשי שלומינו מען זאל לערנען יעדן טאג גמרא. גמרא פארברענט די קליפות, עס ברענגט דעם מענטש נאנט צום אייבערשטן. איך האב געמאכט אן אפייעל ביים שבע ברכות, איך האב אפעלירט צו אנשי שלומינו זאלן אנהייבן לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא.

איך בין געווען זייער אפגעשנוואכט פארן רעדן, איך האב געהיסט, איך האב געהאט א שוואכע קול, שפעטער ביים טאנצן איז מיר בעסער געווארן, וואס א מינוט מער איך האב געטאנצן - איז מיר געווארן בעסער און בעסער, ממש אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כד) שמחה איז א רפואה פאר אלע קראנקהייטן.

עס איז אריינגעקומען א בחור אין ישיבה, יצחק ליכטנשטיין גרו יאיר,  
איך ווייס נישט צי דו קענסט אים, ער איז געווען ראש השנה אין אומאן,  
אבער דו ביסט נישט געווען די יאר ביי אונז אין בנין, איך האב געשיקט דיין  
ברודער זאל דיך רופן, למעשה האסטו געהאט עפעס מניעות וכו'.  
דער בחור האט מיך געטראגן צום מלכה און אהיים גענומען, א  
גאנצע וועג האב איך געבעטן פאר אים ער זאל טרעפן א שידוך.  
איך דארף שוין ענדיגן שרייבן.  
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

